ګیله مني سترګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمریز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ساتلي يې په غرونو کې مرغان په خپل قدرت
خالق دی ودان کړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر کی پر اسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شکر نه دی
ژوند ډېر ورته اسان کی پاک سبحان په خپل قدرت

له چا ښخه دُنيا واخلي څوک واخلي له دُنيا نه
څوک ور ولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځکه باندې هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه اسمان له خوا نه کله کله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُميد لرم پردېس چې د منزل خوا ته روان وي
کړي خدای به زکندن ورته اسان په خپل قدرت

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

ای نسیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي(ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کې سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
موږ څه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چي پوره مې ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانو نه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غواړمه
د دې سترې ژوندون ورکړه احوالونه زما

١٣٨٥\١٠\٢٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

موري چې زړګی دي ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هيڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دي ما ته سې ډېره د لاس
بې له دې رښا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وايم
سر چې ستا له ميني نه جار نه کړمه

ځان ته به هيڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چې دي خدمت کې سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر پر زنګون کښېنمه
موري ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبري ټولي نيکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس تري انکار نه کړمه

۱۳۸۴\۵\۱۷

د مور د نړيوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښايسته او نازولی اشنا
زما په غم کي زوريدلی اشنا

چي د بېلتون شپبه مو منځ کي راغله
په چيغو چيغو ژړيدلی اشنا

په دې خاطر چي ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځيدلی اشنا

ځکه دُنيا سوه د غمونو ډکه
چي پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چي سو تنها ورڅخه تللی اشنا

١٣٨٢\٥\١٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي ويــنـــي رانـــه خـــوري د انتظـــار شــــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه رائـــي د انتظـــار شـــــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــي ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا ويښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوځې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بېلتـــون
پردېســـــه دا دي آخيـــــري د انتظـــــار شـــــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راسه اشنا زړه مې پر انګار د مینې وګوره
ډېر لري ثواب لږ ورته لار د مینې وګوره

تا به د جانان لاسونه ځان ته پرېښوولای نه
ای ځیري ګریوانه انتظار د مینې وګوره

ما دي صرف ښکل کړي دي په شونډو د قدم خاوري
ولاړ سه تر ما بل ځوک تا بعدار د مینې وګوره

زه کوم قسم چې یو ساعت رانه هیرېږي نه
لري رانه مه ګرځه آزار د مینې وګوره

ښکلې پام د عشق پر لمن تور داغونه مه ایږده
هغه نړیدلی غر یادګار د مینې وګوره

نور پردېس د قطر او دُبۍ خوبونه نه ویني
دلته په ځنځیر سو ګرفتار د مینې وګوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار کلی

هر مازدیګر یې د دیدار په نوم دی
خلکو دا کلی مي د یار په نوم دی

ځکه بې واره پر تندي اوریدل
کانې یې هر یو د سنګسار په نوم دی

ډېر لوني ورڅخه سر ټکوي
مینه کې خوند د انتظار په نوم دی

زړګیه شپه او ورځ که نه پیژنې
زلفي یې شپه مخ د سهار په نوم دی

ورته کتی نه سم لیمې مي سوځي
او ریې بل کړی د سینګار په نوم دی

د ژوند ساعت د خوشحالۍ ملګری
دیار پر شونډو د اقرار په نوم دی

پردېسه ځکه درته بیا راغلمه
ښکلی موسم د نوبهار په نوم دی

۱۳۸۵w۴w۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسې راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښیږي د خوشبو نه وروسته

وخته چې ځومره دي زمور په زړونو لوبې وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چې دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي ننبي خو ګلونه ګلابي راغلي
د سترګو اوښکي ورته زما په هر کلي راغلي

کوګل زندان زړه بنديوان سو د عمرونو پکښې
اوس دي يادونه ملاقات ته د بندي راغلي

ګلونه ماته د خپل ځان صفت په وار وار کوي
ښکاري چي ستا د ښکلو شونډو په سيالي راغلي

په ګلورين قلم مي ستا ښکلې تصوير جوړ کړی
ګوره خولې د رقيبانو پر تندي راغلي

په دې ناترسه مرور وخت کي يې وکړه وفا
ستا سلامونه ای اشنا په خو شحالي راغلي

الله دي را ولېږه د ګل په شان ښايسته جانانه
ستا په راتلو مي د زړه بڼ ته پسرلي راغلي

راسه په غېږو غېږو سترګو يې نن وکه ديدن
پردېس ته سپين کفن وروستۍ جوړه کالي راغلي

۱۳۸۴\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نـــه غـــواړي

ګـــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــانـي پـــانـي ولـــو ېږي
هغـــه د بلبـــل او د بـــاغوان خبـــري نـــه غـــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار ډېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړي وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــري نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبر جن

قـــدر يـــې د حُســـن راســـره دی ډېـــر
نـــه کـــوي خبـــري بيګانـــه دی ډېـــر

هـــري خـــوا تـــه ځـــي خـــو رخصـــت نـــه غـــواړي
نـــه هيرېـــږي خلکـــو ښايســـته دی ډېـــر

ســـختي شـــپې د غـــم تيـــروي مـــا بانـــدي
خانـــدي او خوشـــحال لـــه ژوندانـــه دی ډېـــر

زمـــا ورتـــه پـــه خولـــه کـــي زاری ختمـــي ســـوې
بيـــا هـــم د رقيـــب ظـــالم پـــه خولـــه دی ډېـــر

خدايـــه د خـــزان څخـــه يـــې و ســـاتې
رنـــګ يـــې د ګـــلاب څخـــه کـــم نـــه دی ډېـــر

کـــوم قاضـــي تـــه وړانـــدي کړمـــه دا دعـــوه
زړه يـــې رانـــه وړی ســـخت پـــه زړه دی ډېـــر

غـــم دی چـــي پـــردېس يـــې زنګـــولی دی
ولـــي خلـــک وايـــي چـــي نشـــه دی ډېـــر

۱۳۸۵\۴\۴

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا موندلای نه سې
راغی بېلتون ترې خلاصېدلای نه سې

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هېرولای نه سې

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په څنګ کې درېدلای نه سې

بس دي خوبونو کې مې مه زوروه
یاره په ویښه چې راتللای نه سې

د زړه محل کې دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنېدلای نه سې

زه به دي هېر نه کړم په ټوله ژوندکي
دا ته مې ولې یادولای نه سې

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سې

۱۳۸۴\۸\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

مـــا درتـــه فـــرش کړلـــې جانانـــه پـــه ګلونـــو لاري
راســـه خوشـــحاله یـــې کـــړه پـــه خپلـــو قـــدمونو لاري

چـــې د راتلـــو زیـــرى دي وســـو هـــک حیـــران ســـومه زه
ورو ورو منـــــزل تـــــه رســـــېدې د ارمـــــانو نـــــو لاري

مـا چـې زړګـى درکـى او تـا پـرې سـرې لمبـې بلـې کـړې
مینـــه کـــې ببلـــې ســـوې د ســـوال او ځوابـــو نـــو لاري

خـــو بیـــا مـــې هـــم نـــه ســـې بـــاور چـــې تـــا بـــه وګټمـــه
زه د فرهـــاد غونـــدي کـــه وباســـم تـــر غرونـــو لاري

ژونـــد تـــه مـــې نـــه پرېـــږدي زمـــا لیـــونى فکـــر وایـــې
راځـــه پـــرې څـــومره ښایســـتې دي دیـــادو نـــو لاري

ســـتا صـــداقت بـــه لکـــه غـــر ســـې ترېنـــه لـــرې پاتـــه
مـــــخ ځنـــــې اړوي پردېســـــه د وختونـــــو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د دې دُنیـــا هغـــه ســـرې مـــې ســـرې خُـــور ګڼلـــی
چـــې مینـــه نـــه پیژنـــي زړه بانـــدي مـــې تـــو ر ګڼلـــی

دا ســـتا پـــه ســـر کـــه دار تـــه پورتـــه ســـم پـــروا نـــه لـــرم
یـــو افتخـــار دی یـــاره تـــا ولـــي پېغـــور ګڼلـــی

چـــا کـــړل اوبـــه د رورور پـــه وینـــو د وطـــن فصـــلونه
چـــا د زړه بـــڼ د محبـــت پـــه نـــوم سمســـور ګڼلـــی

تـــل د ګـــلاب پـــه شـــان ښایســـت او خـــو شـــبوئي بـــه لـــري
چـــې خـــړې خـــاوري چـــا د ځـــان لپـــاره کـــور ګڼلـــی

حـــالاتو ورکـــړل پرهرونـــه د پـــرد ېس زړګـــي تـــه
بـــس یـــوه مینـــه مـــې پـــر هـــر لـــره ټکـــور ګڼلـــی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښلي مي د خاورو په جامونو کي اوبه
خوښېږي مي په ټولو نعمتونو کي اوبه

تا ونیولم له لاسه زه پر حال د ډوبېدو وم
تعبیر یې راکه وینم په خوبونو کي او به

جوړه به د جانان سره کړم لاس په دُعا پورته
هلمند ده تل دي غواړمه سیندونو کي اوبه

د تورو زلفو سیوري کي دي مخ داسي معلوم سو
کټ مټ لکه په تورو غرونو کي اوبه

بېلتون غماز هجران رقیب هیڅ نه راته ښکارېږي
زړګی مي سو د یار په ستمونو کي اوبه

اشنا د هجر شپو کي دیدن راوړی تر پردېسه
قسمت راته پیدا کړې په اورونو کي اوبه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغـــــــی اختــــــر د خوشـــــــحالو ســــــره
ورک ســــــو خفګــــــان د اســــــویلو ســــــره

هـــــــر کلـــــــه راســــــې د خوښــــــی اختــــــره
جانـــــــان راځــــــي ســــــتا پــــــه راتلــــــو ســــــره

چــــــي همېشــــــه وي پــــــه اختــــــر کــــــي دیــــــدن
او ســــــیږم تــــــل د اُمیــــــدو ســــــره

جانانــــــه راســــــه زمــــــوږ وران کلــــــي تــــــه
د ســــــرو ګلونــــــو او غنچــــــو ســــــره

چــــــي د اختــــــر پــــــه ســــــهار یــــــار وویــــــنم
زړګــــــی مــــــي وړي تــــــش پــــــه کتــــــو ســــــره

مــــــا ســــــتا پــــــر ســــــر ټولــــــه خپلــــــوان پــــــردي کــــــړه
تــــــه کــــــوې مینــــــه د پــــــردو ســــــره

د پــــــردېس مینــــــه دي پــــــه زړه کــــــي نســــــته
ځکــــــه نــــــه وینــــــو پــــــه کلــــــو ســــــره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زمـــا جانـــان څـــومره اثـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـا غونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حــــالاتو پېرزوينــــــه ده چــــي دا ســــي کــــوي
ګلونــه ټــول خــاموش او ســيږي بلبــل شــور کــي ســاتي

پــوه ســومه ښــکلې مــخ تــه ســتا کتــل ګنــاه نــه لــري
ړنـدې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بــل چــا تــه ســر نــه ټيټــوم د هغــه خــداى بنــده يــم
چـي يوسـف سـاتي پـه کـوهي کـي خليـل اور کـي سـاتي

د عشـق ژونـدون د عشـق جنـون د عشـق قـانون مـي خـوښ دى
څـوک پـه خنـدا پورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــا بـــه ويـــل پردېســـه زه د رســـره مينـــه لـــرم
دغــه يــو يــاد دى چــي يادونــه دي پــه زور کــي ســاتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلــه وي زيــات او کلــه کــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي
پــو هيږم نــه چــي د چــا غــم دی مــا قــرار نــه پرېــږي

ډېــر وفــادار دی رســوي بــه مــي تــر قبــره پــوري
زمــا د عمــر ســره ســم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

د زخمــــي زړه پــــه پرهرونــــو کي مــــي څــــه لټــــوي
شــيندي پــرې مالګــه کــه ملهــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

زه خــــو پښــــتون يــــم د ميلمــــه غــــم درنــــاوي کومــــه
افســوس چــي ده کــړی قســم دی مــا قــرار نــه پرېــږي دي

نــن مــي پــه خيــال کــي تصــوير وليــد ومــي نــه پيژنــدی
ويــل د پــردېس څنګــه قلــم دی مــا قــرار نــه پرېــږدي

۱۳۸۵\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زارۍ

نـــه عـــذاب نـــه بُتخـــانې زمـــا پـــه کـــار دي
نـــه شـــراب نـــه پیمـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

نـــه مـــي خـــوښ دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نـــه ربـــاب نـــه تـــرا نـــې زمـــا پـــه کـــا ر دي

مـــخ پـــټ نـــه کـــړې هســـي نـــه چـــې لیـــونی ســـم
نـــه نقـــاب نـــه زولنـــې زمـــا پـــه کـــار دي

مـــا پـــه مینـــه درتـــه راوړی خـــو تـــا وویـــل
نـــه ګـــلاب نـــه ننبـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــې نـــور څـــه ویـــنم
نـــه کتـــاب نـــه افســـانې زمـــا پـــه کـــار دي

پـــردېس ځـــای غواړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــې
نـــه ځـــواب نـــه بهـــانې زمـــا پـــه کـــار دي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یــا ره زمــا ســره دي ســترګي ښــه پخــه دښــمني غــواړي
راتــه کــړي د مــرګ ګواښــونه رانــه ژونــد ارمــاني غــواړي

نــوی زخــم مــي پــرزړه دی خــو عــلاج یــې ډېــر اســان دی
چـي پـه شـونډو کـي مسـکی سـې ستا کتـل پخـواني غـواړي

یــو دي یــا د دی بــل دي غــم دی چــي لاس نــه راځخــه اخلــي
یــو ارمــان راتــه پرېــږدي او بــل مــي ښــکلې ځــواني غــواړي

خوشــحالي او خنــدا ولاړه اوښــکي راغلــې تــر ګریوانــه
زړه لا اوس هــم راتــه وایــي محبــت پریشــاني غــواړي

مــورېد میـنـي لیــوني یــو د رواج ځنځیــر مــو خــوښ دی
همېشــه پــه هــر قــانون کــي زولنــې لیــوني غــواړي

پــردېس ســتا د زړه پــه کــور کــي اوســیدل غــواړي ټــول عمــر
نــه دي وږی د ډوډۍ دی نــه هــم ســتا مهمــاني غــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳
۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

تـــــه راکـــــوې د خندیـــــدلو اجـــــازه اختـــــره ؟
درتـــــه معلومـــــه ده د غـــــم مـــــي انـــــدازه اختـــــره ؟

پـــه چـــا دي ښـــکل کړلـــې د چـــا د قـــدمونو خـــاوري
پـــــه چـــــا د يـــــار د کـــــور ځنځیـــــر او دروازه اختـــــره

زمـــــا ژونـــــدون دی ازلـــــي د اند ېښـــــنو ملګـــــری
رانـــــه خفـــــه نـــــه ســـــې ســـــپیڅلې پـــــاکیزه اختـــــره

هغـــه کوڅـــه زمـــوږ د کلـــي نـــن هـــم تـــا نـــه وینـــي
پـــــرون خپـــــره پکښـــــې د مـــــرګ وه اوازه اختـــــره

پـــه ســـترګو ســـترګو کـــي مئینـــو کـــړې خبـــري شـــروع
مـــا او تـــا هـــم ســـوو ســـره پـــوه پـــه رمـــازه اختـــره

تـــه خـــو یـــوازي راغلـــې نـــه ښـــکاري جانـــان درســـره
لا مـــي زخمونـــه د زړګـــي ســـو لـــه تـــازه اختـــره

پـــردېس پـــه مـــړ ســـي کـــه بـــه مـــوږ ســـي پـــه وصـــال د اشـــنا
پـــه خـــو ب يـــې ولیـــدل روانـــه جنـــازه اختـــره

۱۳۸۵

لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايي کې چې يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کې ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان د اسي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چې بې وفا دی اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چې په کنډو کنډو وطن کې مي شمال تير ېږي

يم ليونی په لار کې ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کې نوی نا زګډوي
چې کله راسي مخ ته ونيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

میني دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مینه
د خپل زړګي په وینو سور درځمه

څوک چي وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کي سر هم وخورم
یمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ویل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ایرې مي سو غرور درځمه

بس دی نور غیرې د پخلاینې راکه
اشنا دا یو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخـت چـي زمـوږ د بګـړۍ ولونـو تـه کـاږه کتلـي
مـوږ همېشـه داسـي وختونـو تـه کـاږه کتلـي

افغانـان هـيڅ د غلامـۍ ژونـد قبلـولای نـه سـي
زمـوږ لاسـونو ځنځيرونـو تـه کـاږه کتلـي

ای د خـزان استا زې مـه کـوه ارمـان بـه وکـې
ولـي دي دې ښايسـته ګلونـو تـه کـاږه کتلـې

کـه درتـه يـا د وي ټـول جهـان کـي بـه وه دا خبـره
چـي ميونـدۍ پـردو فوځونـو تـه کـاږه کتلـي

د سـترګو کښـل يـې نـاروا کـار نـه دی مـه يـې پرېـږدئ
چـا چـي د دغـه وطـن غرونـو تـه کـاږه کتلـي

د کرکـي ډک زړه تـه دي وايـه پـردېس داسـي نـه دی
تـا يـې سـپېڅلو ارمـانو نـو تـه کـاږه کتلـي

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

تــه چـــي راځـــې مـــا بـــه وي خپلـــه يـــاره ځـــان وژلـــى
خلـــک بـــه وايـــي دى غمونـــو د هجـــران وژلـــى

زمـــا بـــاور د ډېـــر کوښـــښ وروســـته ناکـــام وختـــى
احســـاس د مينـــي مـــي پـــه زړه کـــي ســـتا ګُمـــان وژلـــى

زمـــوږ او خنـــدا تـــرمنځ بيـــا څـــومره فاصـــلې پيـــدا ســـوې
بيـــا د پرديـــو جنـــګ زمـــوږ د کلـــي ځـــوان وژلـــى

د ليلـــى غمـــه د مجنـــون د مـــرګ دعـــوه مـــه کـــوه
هغـــه د دوو ســـترګو د بيـــا ليـــدو ارمـــان وژلـــى

د ګـــل پـــر شـــونډو مـــي خنـــدا ســـمه ليـــدلې نـــه وه
پردېســـه اوس چـــي ورتـــه ګورمـــه خـــزان وژلـــى

۱۳۸۶\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنــــګ تـــــه يـــــې وګـــــوره لکــــه مــــــړی دی
کـــــوم بــــــې رحمــــــــه زړه ورڅخــــــــه وړی دی

وخــت کــې د وصــال ګونــګ ســي هــيڅ نــه وايــي
يــــار يــــې څــــه جــــا دو ور بانــــدي کــــړی دی

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډ يـــر
دا د مينـــــه نــــاک جهــــــان وګــــــړی دی

لاره يـــــې يـــــوه زړه تـــــه پيـــــدا نـــــه کـــــړه
ځکـــــه خــــو ســــکون نـــــه لــــري ســــتړی دی

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــرد يس
دغــــــه ده چــــــا ړه او دغــــــه پــــــړی دی

۱۳۸۲\۱۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هـــم مـــي زړه هـــم مـــي ځيګـــر دی هـــم مـــي ځـــان دی
هـــم ښايســـــته دی هـــم دلبـــــر دی هـــم جانـــــان دی

هـــم حيـــا کـــړي هـــم وفـــا کـــړي هـــم خنـــدا کـــړي
هـــم ميلمـــــه هـــم معتبــــر دی هـــم ميــــز بـــان دی

هـــم پـــــو هيږي هــــم بلبـــــږي هـــم زو ربـــــږي
هـــم غوصـــــه هـــم مـــرور دی هـــم پښـــيمان دی

هـــم ســـکون دی هـــم ژونـــدون دی هـــم بېلتـــون دی
هـــم چينـــــه هـــم مـــازديګر دی هـــم ارمـــان دی

هـــم حسِـــين دی هـــم شـــيرين دی هـــم غمګـــين دی
هـــم ليمَـــــه هـــم مـــي نظـــر دی هـــم نـــا دان دی

هـــم يـــې يـــار هـــم نـــا قـــرار هـــم انتظـــا ريـــم
هـــم ســـاده هـــم نـــا خبـــردی هـــم حيـــران دی

هـــم ســـــفر دی هـــم خطــــر هـــــم دلاور دی
هـــم ځپـــه هـــم ســـمندر دی هـــم طوفـــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونــد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــونډي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــې د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را وليــږه
هغــه زړه چــي وړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــې چــي پــردېس د يــاده و ايســتې
هــر ځــای کــي چــي اوســم ستا تصــوير مــي پــه ليمــو کــي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیب

پر زړه مې هر یو غم مئین دی چاته څه ووایم
زما جانان زما دښمن دی چاته څه ووایم

د ژوند خوږو کې مې ترخه ګډوي څوک دی هغه؟
زړه مې پر تا باندي شک من دی چاته څه ووایم

یار چې روان سو زما ژبه هم سلګو بنده کړه
اوس یې خالي ځای د دیدن دی چاته څه ووایم

میني ادرس د خوشحالۍ دي وو غلط راکړی
د غم کوڅه د غم وطن دی چاته څه ووایم

پردېس زړګي ته مې راغلی د سندرو کاروان
د اشنا خط راغلی نن دی چاته څه و وایم

۱۳۸۲\۲\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صبر په زندان کې ځنځیرونه ماتوم
د مینې په زور ځینې رواجونه ماتوم

که شونډو دې په تلو کې د راتلو وعدې کولې
خو سترګو دې ویله چې لفظونه ماتوم

ګل نه شکومه دومره دې نیت ولې پر ما بد دی
اغزیه یوه ورځ به دې لاسونه ماتوم

کمزوري مې ونه ګڼې د مینې په دُنیا کې
چې ستا خوشحالیدو ته قسمونه ماتوم

د زړه د اُمید لاس کې زما دغه شراب نه دي
پردېس یې ځکه نه چېنم جامونه ماتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني سترګي

پرېــږده چــي زړه مــي ســي د زور ښخــه خبــر د ســـترګو
چــي ســـتا د ســـترګو نـــه مــي نــه اوړي نظــر د ســـترګو

کــه د هجــران د شــپو نــه ځــان ســاتی او غــم نــه غــوارئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زديګـــر د ســـترګو

يـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــوير د ســـترګو ونـــه ايســـتی
لا يـــــي ګمــــان دی لا دي ونــــه ســــو بــــاور د ســــترګو

ژبــه ګــونګی زړه وارخطــا کــړي ورکــړي رنــګ تــه تغيــر
مــــنم مــــنم مــــنم مــــنم هنــــر د ســــترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه ښپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه یــار مـــي را پرېـــږدې کــه دي لا وس پاتـــه دی
راځـــه راځـــه د ارمــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چــي بیـا مــو کلــي تــه راځــې ځــان ســره مــرګ راولــه
اوس خــو ژونـدی یـم پـه وجـود کـي مـي نفـس پاتـه دی

تــا پــر هــر کــور بانــدي وېشــلي دي ویرجنــي ســاندي
ځکــه مــي ګــران وطــن تــر ټــولي دُنیــا پــس پاتــه دی

چـــي نـــه دي و ژړوی نـــه دي ځنـــي هیـــر کـــی اشـــنا
پــه دې دُنیــا کــي لا زمــا غونــدي یــو کــس پاتــه دی

بلــه رنګینــه شــپه بــه خدایــه پــر مــا کلــه راځـــي
د پـــردېس یـــار ســـره خوبونـــو کـــي مجلـــس پاتـــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي یاره پر سرو شونډو بهانه پیدا کړه
مه راځه خیر دی ما د صبر خزانه پیدا کړه

پروا مي نسته که په مینه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بیګانه پیدا کړه

دا به وي ستا د هیریدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه بېلتانه پیدا کړه

ما ملامت و ګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټټګی کي دي سپیڅلې نښانه پیدا کړه

د ناز ځپیره دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګریوانه پیدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مازدیګر

داسي خوند کوې جانانه د خپل کلي په کوڅو کي
لکه باغ کي چي ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کي

دا د هوا او نه ځواب دي خوړ او تريخ سره ګډ بېږي
لکه مينه کي دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کي

د ګومان لار مي کړه بنده د هر چا نه مي راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کي لکه اوښکه په ليمو کي

ياراني مي ډېر مشهور کړې تا چي هير کړم تاواني سوې
لکه شمع بليدلې لکه سيوری سوې تيارو کي

د پردېس د شعر بيتونو زما نوم داسي ساتلی
لکه ونه په اوبو کي لکه زر په خزانو کي

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

مور څه ګناه کړې ده خلک مو په څه بېلوي
ډېر ظالمان سته په دُنیا کې ځان او زړه بېلوي

د زهرو ډکې هغه خولې کړې ای د زړو مالکه
په څو نومونو یو د بله پښتانه بېلوي

زمور د اوښکو شبنمونو تې نیولې لاري
رنګ د ګلونو نه بد رنګه زمانه بېلوي

زړګی مي خوري داځل خو ټولو اتفاق کړی دی
تر خپله وسه هر یو غم ځني ټوټه بېلوي

چا د اختر او د نکریزو تر منځ ویر کښېښوی
څوک د ژړي ماز دیګري نه ننداره بېلوي

پردېس به څوک د لیونیو د قطاره باسي
چې خپل لاسونه یې تنهۍ د ګریوانه بېلوي

۱۳۸۲\۴\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمان یمه لیږلي مې منزل ته سلامونه
ستا مخ ته سلامونه ستا کاکل ته سلامونه

پر هر مې د زړګي چې جوړېدو ته نږدې سوی
دردونو یې ویلي دي درمل ته سلامونه

نسیمه که یې وړې نو د وږمو سره یې مل که
د یار د قدم خاورو د یار پل ته سلامونه

د اوښکو قلمونه مې د مخ پر زړه پاڼه
اغزیو ته ګیله لیکي او ګل ته سلامونه

بې میني ژوند نیمګړی دی خو داسې مینه هم نه
روان چې پکښې نه وي یو اوبل ته سلامونه

چې ستا د لوري راغله نو خواره به ولې نه وي
سپارلي مې پردېسه د زړه تل ته سلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکــه پــه زړه د یــو مئــین چــي ښېلتــون لــوبي وکــړي
ملګــرو داســي مــي جګــړې پــه ژونــدون لــوبي وکــړي

نــــن یــــې کورونــــو تــــه تېــــوتې د وجــــود ورســــیدې
دلتــــه د کلــــي ماشــــومانو پــــرون لــــوبي وکــــړي

د پــــر مختــــګ ارمــــان مــــي زړه کــــي پــــه ســــلګو وژړل
پــه ګــران وطــن کــي مــي رشــوت پــه قــانون لــوبي وکــړي

څــوک راتــه وایــي پــه دُنیــا کــي د ژونــد حــق نلــري
چــا کړلــه ختــم چــا پــه نــوم د پښــتون لــوبي وکــړي

دا زورور کـــــه شـــــرمیدلای دلتـــــه نـــــه راتللـــــه
پــه دغــه زور یــې زمــوږ ســپیځلي پــاڅون لــوبي وکــړي

د پـــرد ېس غـــم د وطـــن غـــم د خلکـــو غـــم کومـــه
ډ ېــرو غمونــو مــي د زړه پــه ســکون لــوبي وکــړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غـوټۍ د نـاز پـه خـوب بيـده ده خـزان هـيڅ نـه منـي
د مينـي ژونـد زړه تـه فايـده ده تـاوان هـيڅ نـه منـي

کوښـښ کـوي چـي يـو د بـل څخـه يـې ببـل وسـاتي
دا زمانــه څــو مره ســاده ده يــاران هــيڅ نــه منــي

زړه تــه مــي ووايــه چــي دا ليونتــوب ولــي کــوي
تـا د راتلـو کـړې وعـده ده هجـران هـيڅ نـه منـي

د دغـو سـرو لمبـو پـه مـنځ کـي خـدای سـاتلي يـو مـوږ
زمـا خـو دغـه عقيـده ده ګُمـان هـيڅ نـه منـي

نـوره مـي سـتا د ديـدنونو طمـع نـه ده کـړې
سـتا سـو د کلـي لار اوږده ده نـاتوان هـيڅ نـه منـي

پـه خـوب کـي ويـنم مرګـي وړی ارمـانجن پـردېس دی
تنـۍ پـه اوښـکو مـي لنـده ده ګريـوان هـيڅ نـه منـي

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغان ولس يم چا مي قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پيغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلاليدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو يو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کي چي خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ور کړله

څوک مي ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پيژني
چا په وينو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بيا به يو دوران ته افغاني غرور ژوندی ساتم
څو ځله مي نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان يې ډېر په بل وطن کي در په در کړله

۱۳۸۶\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښېماني به يوه ورځ خپلو ثيرو کې سره وينو
د غم اوښکي به د سترګو کنارو کې سره وينو

رڼا مه وژنه ناترسه تاواني به سو بېحده
بيا خپل دوست او دُښمن ثنګه په تيارو کې سره وينو

اوس مو لاري بېلي بېلي د اورونو خوا ته ولاړې
نه پوهيږو چي سوځيږو په ايرو کې سره وينو

اتفاق مو په اختر او پسرلي کې معلوم نه سو
همېشه د کلي ثنګ ته هديرو کې سره وينو

پردېس غواړي چي نور يو د بل په زړونو کې ځاى جوړ کوو
جهالت دى چي د جنګ په سنګرو کې سره وينو

١٣٨٢\١٠\١٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پسرلیه دا مې زړه دی پرهرونه ورسره دي
ستا قدم ته یې ایږدم دا ارمانونه ورسره دي

پر خندا باندې بندیز دی مرور درڅخه نه یم
یو مې غم سرته ولاړ دی نور غمونه ورسره دي

پام کوه زخمي دي نه کړي د دې خلکو دا رواج دی
پېرزوینه د مرمۍ کړي ټوپکونه ورسره دي

پټ په غوږ کې درته وایم اشنا زړې مې دربندي
پسرلي مینه راوړې سره ګلونه ورسره دي

ورته ګوره دیار مخ مې لکه ګل چې غوړېدلی
دا زما د خوارو اوښکو شبنمونه ورسره دي

اجازه ده پسرلیه د پردېس کیسه شروع کړم ؟
یار یې ښکلی دی افسوس چې ستمونه ورسره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــا کلــــي تـــه لار نـــه معلـــوميږي
شـــپه اوږده ده ســـپين ســـهار نـــه معلـــوميږي

همېشـــه د بـــل ارمـــان پـــوره کـــوو چـــي
د ورور مـــرګ راتـــه بـــد کـــار نـــه معلـــوميږي

ســـور ګـــلاب تـــه ســـترګي ځنګـــه واړومـــه
ســـرو لمبـــو کـــي پـــټ دی ښـــار نـــه معلـــوميږي

زمـــوږ حـــال تـــر دي بـــدتر ښـــه دی چـــي پـــوه ســـو
راتـــه هـــيڅ يـــار او اغيـــار نـــه معلـــوميږي

د وطـــــن پـــــر آزادۍ مئـــــين وو ځکـــــه
پـــر دي خـــاوره يـــي مـــزار نـــه معلـــوميږي

د دوســـتۍ طمعـــه يـــي کـــړي لـــه دُښـــمن نـــه
ليـــوني پـــردېس هوښـــيار نـــه معلـــوميږي

۱۳۸۷\۱۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غم مو دی ملګری د خندا آزار وهلي یو
موږ د اتحاد او د وفا آزار وهلي یو

چښو یو د بل ویني غم ښادۍ کي هم یو ځای کښېنو
دا مو بد بختي ده که د چا آزار وهلي یو

ښکلی لکه ګل ځوان مو پر خاورو پرېزو کړی دی
موږ د ژوندانه د ناز ادا آزار وهلي یو

موږ د ماشومانو په ذهنونو کي جنګ وکړی
نن خو درپه دریو د سبا آزار وهلي یو

بلي سري لمبې د انتقام ساتو په زړونو کي
میني ملامت یو تولـه ستا آزار وهلي یو

خود به تندکوُنه خورو پردېسه چي مزل کوو
جوړي مو تیاري کړې د رڼا آزار وهلي یو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو څومره ګران زړګیه اور واخله
خاوري سو ارمان زړګیه اور واخله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لرې درمان زړګیه اور واخله

داسي په اسانه دیدن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اور واخله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور واخله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
څیري که ګریوان زړګیه اور واخله

١٣٨٧\١١\١٨
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونو ارمانونه د مئینو ارمانونه
دې کلي کې سوځیږي په اورونو ارمانونه

د بم په ږغ ویښ سوي نازولي ماشومان دي
وړي ځان سره لحد ته د خوبونو ارمانونه

وګړو د دُنیا زموږ ناپوهۍ ته دُعا وکړئ
پوره مو کړئ پخپل منځي جنګونو ارمانونه

په طمعه د وربل دي خو پر پانړو یې اور بل دی
منزل ته نه رسیږي د ګلونو ارمانونه

پردېس په خوشحالي دي پنا سوي ده له سترګو
بدل دي کړه حالاتو په غمونو ارمانونه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونـــه مـــي پـــر لـــور د ګـــران وطـــن مـــه راليـــږه
د اور د بليـــــــدلو ارمـــــــانجن مـــــــه راليـــــــږه

يـو ځـوان د زکنـدن پـه حـال کـي مـور تـه داسـي وايـي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی څلـــور کلـــن مـــه راليـــږه

ګيلـــه بـــه زه د خپـــل نصـــيبه نـــه کـــوم نـــو تـــه هـــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګيلـــه مـــن مـــه راليـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــريکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوينـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي يـــو کفـــن مـــه راليـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پتهـــوې پـــه چاپلوســـيو
ګريـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه راليـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند ځپاند سيند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســې روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســې روانــه

تــر څــو بــه دي څــارم جانانــه لاري د راتللــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســې روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــې بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر څــو مره پــه فایــدو پســې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نوري سلګۍ د ارمانونو په لاس مه ورکوه
هر وعده دي د کلونو په لاس مه ورکوه

قسمته ستا سره چي هر څه دي قبول مي دي ټول
عقل نادان مي د سوچونو په لاس مه ورکوه
داسي بې يوسي لکه تا چي رانه زړه وړی دی
ښکلې ځواني دي د وختونو په لاس مه ورکوه
چي پس له مرګه دي ښه ځير راته کتلي نه وي
ما د ځلورو ديوالونو په لاس مه ورکوه
لږ فکر وکړه که دوران دي تير سو څه به کوې ؟
نرۍ خندا دي د نازونو په لاس مه ورکوه
د ليوني زړه زو ريدو ته مي بل کار وګوره
خپل تصويرونه د خوبونو په لاس مه ورکوه
د دې لپاره چي خپل زور او تاثيرونه بايلي
د حُسن واک د سينګارونو په لاس مه ورکوه
د اُميدونو جنازې چي تر سهاره باسي
تريخ انتظار د ماښامونو په لاس مه ورکوه

پردېسه داسي يار پيدا که چي په خوی ښايسته وي
دا انتخاب دي د رنګونو په لاس مه ورکوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شېبه

د وصــــال پـــه بــاچهي کــي غــم د ځـــان کـــوي غمونـــه
د دیـــدن د خـــولې نـــن اورم د بېلتـــون د مـــرګ حکمونـــه

خاموشـــۍ یـــې بنســـټ ایښـــی دا ځـــل ټینګــه یارانـــه ده
شـــور او شـــر پـــه مـــنځ کـــي نســـته خفګـــان کـــړي قســـمونه
تلوســـه مـــي رســـوایي تـــه پـــټ پـــه غـــوږ کـــي داســـي وایـــي
راځـــه نـــوم د یـــار غـــزل کـــه راځـــه مـــات کـــه رواجونـــه
د بـــاور لاس کـــي خنجـــر دی وسواســـې یـــې دي وژلـــي
زړه مـــي بیـــا کړلـــه پـــه غـــاړه د رازونـــو امېلونـــه
مایوســـۍ رخصـــت اخســـتی اســـویلي ورســـره ولاړل
غلـــي غلـــي راتـــه خانـــدي پـــه لیمـــو کـــي دا وختونـــه
پښـــتنه وعـــده راغلـــې د اقـــرار اســـتازی ګرځـــي
پـــر انکـــار خـــاوري انبـــار ســـوې سترګو وکړلـــه ستونه
ګیلـــه مـــن شـــوګیر مـــي غـــواړي بیـــا د ځـــان ســـره ملګـــری
ځنګـــه ورســـمه ځـــولۍ چـــي غـــوړوي راتـــه خوبونـــه
فریـــاد ورک انتظـــار ختـــم خیـــال پـــرواز کـــړي هـــري خـــوا تـــه
مُســـکا شـــونډو میلمنـــه کـــړه ژونـــد هیـــر کـــړي دي ویرونـــه

ســـــتم و غوښـــته بخښـــنه د پـــرد ېس د حوصـــلې نـــه
ورځ تـــر بلـــي نـــرم کیـــږي د اشـــنا ټینـــګ عادتونـــه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاته نه يم
ولې پر هيڅ باندې حساب جانانه تا ته نه يم

يو ورځ به ستا سره هم وسې جفاګاني دې ډېري
يوازي زه خداي پيدا کړی ستا جفا ته نه يم
ما په دُنيا کې داسې ښکلې سترګې ونه ليدې
ځکه و تلی د خپل کلي نه صحرا ته نه يم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سې پښيمانه
چې سمه خاوري بيا محتاج به دې خندا ته نه يم
هر وخت يې وينم په خوبونو شکر شکر خدايه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقات نه يم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګې هر څو مره وکه
مينه کوم خو ورسپارلی دې سزا ته نه يم
د بلبل چيغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا يو رواج ګڼم حيران خپلې ژړا ته نه يم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسيدی
باور لرم اوزګار به ستا د مخ ښکلا ته نه يم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخیرولي ؟

زړه تــــه مـــــي پـــه قهـــر زمانــــه ګـــوري
رحـــم ولـــي زمـــا پـــر طـــرف نـــه ګـــوري

دا د آزادۍ پــــه نـــوم غـــــلام ژونـــــدون
وار پـــــه وار مـــــي لاس تـــه زولانـــه ګـــوري
دې وخـــت کـــي مـــي زور از مایـــل کیـــږي نـــه
وژنـــي بـــه مـــي بـــل خـــو پښـــتانه ګـــوري
ای زمـــا وطنـــه څـــوک مـــاړه ســـوه نـــور
څـــوک دي لا ګـــوټ ګـــوټ کـــي خزانـــه ګـــوري
ووتـــــي لـــــه ذهنـــــه د غیـــــرت کیســــــي
خـــود بـــه دي وربـــل تـــه بیګانـــه ګـــوري
بـــــده ښـــــکاري لاس کـــــي د یتـــــیم ډوډۍ
هـــــر څـــوک ورتـــه نـــوې بهانـــه ګـــوري
مـــه ګـــوره غلیمـــه اوس پـــه ســـپک نظـــر
ســـرته بـــه دي بیـــا کـــاڼي درانـــه ګـــوري

ویښـــه چـــي ســـي زړونـــو کـــي بیـــده جذبـــه
ســـــترګي د پـــــرد ېس هغـــــه صـــــحنه ګـــــوري

۱۳۸۴\۵\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانـــان چـــي تلـــی زه پـــه خنـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصـــتۍ غيـــږ مـــي پـــه مينـــه ورکـــړه ښـــکلي يـــار تـــه
مـــا ويـــل خـــوب دی خـــو ربښـــتيا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ســـترګو اوښـــکو ســـره يـــو ځـــای د زړه غوښـــي خورمـــه
دا يـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونـــه زړه رابانـــدي يـــخ کـــه خـــو چـــي بيـــا رانـــه ســـې
کـــه چيـــري يـــو ځـــل د اشـــنا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د جـــدايي هـــره شـــيبه راتـــه يـــو کـــال ښـــکارېږي
تيـــره شـــپه ويښ وم تـــر ســـبا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
نـــه ليـــونی ســـوم نـــه خـــو مـــړ ســـوم دا دی روغ ګرځمـــه
پـــه زړګـــي ســـخت لکـــه ســـزا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــي ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هــــر چــــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشـــــه بـــــه يــــو خفــــه او بــــل خوشـــحال وي

پــــه يـــوه زړه کـــي بـــه يـــو جانـــان ســـاتمه
کـــه تهمـــت وي کـــه پېغـــور وي کـــه جنجـــال وي
بختـــور دی چـــي پـــر هغـــه چـــا مئـــين وي
چـــي يـــې زړه دغســـي ســـپين لکـــه جمـــال وي
لـــره مينـــه لـــره وفـــا لـــره خنـــدا وکـــه
لـــره پيســـې را دا ځـــواب بـــه د دې ســـوال وي
درواغجـــن بـــه دلتـــه ډېـــري مـــزې وکـــړي
رښـــتيا ګويـــه تـــه بـــه جـــوړ د فکـــر تـــال وي
پـــه سُـــورکو شـــونډو خنـــدا دي زلزلـــه ده
چـــي ډېـــر خانـــدې زمـــا مـــرګ تـــه بـــه دي خيـــال وي
ســـتا د ســـترګو پـــه رڼـــا بـــې را پيـــدا کـــړو
کـــه دي ورک د غونـــډي زنـــي شـــينکی خـــال وي

د زړګـــي نـــه بـــه دي ډېـــر غمونـــه کـــم کـــي
خوشـــحال اوســـه چـــي پـــردېس دي کليـــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ياد

ســـترګي دي زمـــا نـــه جـــوړولای ســـي د غـــرو ليـــونی
زمـــا نـــه مخکـــي دي بـــل څـــوک وو پـــه کتـــو ليـــونی

تـــر هغـــه وروســـته يـــې ســـي مينـــه د ليلـــی پـــر ســـترګو
چـــه کلـــه و وينـــي ســـتا ســـترګي پـــه خوبـــو ليـــونی
د ســـهار بـــاده تـــر ســـلام وروســـته اشـــنا تـــه وايـــه
ســـر پـــر زنګـــون دي يـــادوي پـــه نيمـــو شـــپو ليـــونی
د زړګـــي مينـــه مـــي يـــوازي د ښـــکلا ســـره ده
پـــه ښـــکلي مـــخ پســـې بـــه ګرځـــمه تـــر څـــو ليـــونی
تـــه چـــي زمـــا نـــه ولاړې زه يـــم دلتـــه چاتـــه پاتـــه
پـــه تاپســـې ســـوم سراســـر پـــه شـــو ګيـــرو ليـــونی
د ژونـــد شـــپې ورځـــي تيرومـــه ســـتا د يـــاد زنـــدان کـــي
تـــر مـــا ببغمـــه ښـــکاري ډېـــر د زولنـــو ليـــونی
زه د نيمګـــړي دُنيـــاګۍ تماشـــې نـــه پيـــژنم
زه کـــړم د هغـــه نـــازولي يـــار غمـــو ليـــونی
پـــر حـــق مئـــين دلتـــه پـــه کـــاڼو بانـــدي ولـــي هـــر څـــوک
کلـــي کـــي نـــه لـــري هـــيڅ ځـــای د اوســـېدو ليـــونی

بـــس دی دُعـــا تـــه ضـــرورت نســـته جـــوړېږي کلـــه
پـــردېس پـــه غـــم کـــي د جانـــان ســـو د کلـــو ليـــونی

۱۳۸۵\۲\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زمـــوږ ژبـــي بـــه د ښـــکلو پـــه صـــفت کلـــه مړېـــږي
دا ښـــکلي پـــه غـــرور او پـــه نفـــرت کلـــه مړېـــږي

غمجنـــي دُنیـــاګۍ کـــي پـــه پیســـو حُســـن خـــرڅ ســـوی
ښـــکلا خلـــک بـــه ســـتا پـــه تجـــارت کلـــه مړېـــږي
پـــه یـــو نظـــر کتـــو مـــي ژړوې تـــر ډېـــره وختـــه
خونکـــاري ســـترګي ســـتا مـــي پـــه زحمـــت کلـــه مړېـــږي
مـــا هیـــره کـــړه خنـــدا چـــي د جانـــان نـــه اقـــرار هیـــر ســـو
انکـــار انکـــار پـــه دې عـــادت کلـــه مړېـــږي
چـــي خپلـــه دي راولیـــږي زمـــوږ د کلـــي خـــوا تـــه
دیـــدن بانـــدي دي خلـــک د مالـــت کلـــه مړېـــږي
کـــه ژونـــد یـــوه ثانیـــه وي خدایـــه خوښـــه مـــي ښـــکلا ده
ښـــکلا ســـره مـــي زړه پـــه محبـــت کلـــه مړېـــږي
زمـــا هغـــه وړې ســـترګي چـــي ټـــول عمـــر انتظـــار وې
اوس تاتـــه پـــه کتـــو پـــه یـــو ســـاعت کلـــه مړېـــږي
خوبونـــه زنـــداني مـــي راپرېـــږدي خـــو اوښـــکي غـــواړي
غمونـــه دي جانانـــه پـــه رشـــوت کلـــه مړېـــږي

پردېســـه د زړه وینـــو بانـــدي هـــر یـــو غـــم مـــوږ ســـوی
پـــه خپـــل وینـــا ویـــونکي د تهمـــت کلـــه مړېـــږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه ځـــومره وفـــا کـــوي یادونـــه د اشـــنا
روان مـــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنیـــا ځنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــې ښـــکلي دیدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې یـــې کـــړه خنـــدا را څخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر لیمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی یـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بیـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بیـــا چیغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بیـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــویرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن یـــم زه یـــې نـــه ســـم هیـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نــه زمــا د زړه نــه وزي نــه بــه خپــل زړه کــي ځــای را کــي
واورئ ای د دُنيــا خلکــو يــار بــه زمــا ژونــدون تبــاه کــي

يــو جانــان يــو مــي ارمــان دی يــو مــي تــار پــه تــار ګريــوان دی
يــو مــي زړه يــو پکښــې يــار دی بــل څــه نــه لــرم دُنيــا کــي
غــواړي زړه نــه ورکــوي زړه دا عجيبــه کيســه نــه ده ؟
ښــکلو ټــول تــاواني کــړي يــو والله پــه دې ســودا کــي
توبــه نــه ځنــي کــوم خــو د قســم نــه مــي قســم دی
بيــا بــه دا ســي قسم نــه کــړم چــي وفــا ســته پــه اشــنا کــي
نــه ګنــاه ده د غمــاز نــه د بېلتــون نــه د رقيــب ده
ســتا وعــدو کــي شــوګير مــا تــه سر پــر سر بهــانې پيــدا کــي
د هجــران تــوري تيــارې دي يــاره خــدای لپــاره راســه
چــي د ژونــد لاره پيــدا کــړم ســتا د ســترګو پــه رڼــا کــي
بيــا بــه پــوه سې چــي تــه څــوک يــې دلتــه څــومره دی ســتا قــدر
چــي د وخــت ســپيره ســيلۍ مــي درنــه ټــول عمــر جــدا کــي
زمــا ډېــر ســپيره قســمت دی هــر وخــت تــا رانــه خفــه کــړي
ســتا د شــونډو نــه مننــه چــي دې بيرتــه را پخــلا کــي

د ګيلــو نــه دې قربــان ســم زړه د زړه بــدل کــي واخلــه
نــور بــه نــه ژاړې پردېســه خپلــي اوښــکي دې کــه پــا کــي

۱۳۸۵\۵\۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه آهو نـــــه دي زمـــــا هـــــيڅ اوريـــــدلي نـــــه دي
څـوک چـي يـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چـــي څـــو مره ژاړمـــه اشـــنا اوښـــکي مـــي مـــه پـــاکوه
نـــن داســـي ښـــکاري چـــي مـــي هـــيڅ درتـــه ژړلـــي نـــه دي
ښـــکلې مـــنم هـــر څـــوک بـــه ســـتا د ښـــکلا قـــدر کـــوي
بـــې مـــا پـــه غـــم دي چـــا د زړه غوښـــي خـــوړلي نـــه دي
ځکـــه پـــه دې وطـــن کـــي خلـــک ګناهکـــار ګڼـــي مـــا
هـــر چـــا تـــه غيـــرېوه ورکـــوم څـــوک مـــي وژلـــي نـــه دي
زمـــا زړګيـــه هـــم يـــې وران کـــړې هـــم اوســـېږې دلتـــه
افغانســـــتانه دُښـــــمنان دي پيژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نـــه يـــاره دغـــه نـــور ښـــکلي خفـــه ســـي رانـــه
بـــه غيـــر لـــه تـــا مـــي د بـــل چـــا ســـترګي ســـتايلي نـــه دي
را ځـــئ چـــي يـــو ځـــل د ســـپيڅلي عشـــق يادګـــار تـــازه کـــوو
ډېـــري مـــودې وســـوې چـــي څـــوک دار تـــه ختلـــي نـــه دي
کـــه مـــي کـــړي مـــړ بيـــر تـــه ژونـــدی ســـم خـــو بيـــا هـــم جانانـــه
وايـــم چـــي ســـترګي دي ښـــايســـتې دي خـــو قـــاتلي نـــه دي

خدايـــه پـــردېس د داســـي خلکـــو نـــه ډېـــر لـــري ســـاته
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي غـــم کـــي زنګيـــدلي نـــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پانهو د تاریخ کې د ملالي تور وربل ښکاري
اوس افسوس د هغه وطن واک لاس کې د بل ښکاري

کاشکي چې زه مړ وای یا مې داسي څوک لیدلای نه
وا وښتی له دین نه خلک وایي چې پاګل ښکاري
چاچي دُښمن وایست د هغه نوم پر خوله نه راځي
چاچي بیرته راوستی هغه راته اتل ښکاري
څوک چې یې وړي ګټه د جګړو څخه مدام وایي
دا توري تیارې د وطن برخه د ازل ښکاري
یو چې ورته لار ښیي بل هرڅه په ډاډه زړه وړي
ووایه زړګیه تا ته کوم یو سړی غل ښکاري
څوک پکښې د نوي ابادۍ نښې لیدلای سي؟
ما ته خو هر څه په کنډوالو باندي بدل ښکاري
مرګه نور مې واخله چې زه دومره دروا غجن یمه
ما ویل خاوره زما ده اوس د نورو پکښې پل ښکاري
دا چې د دستار په نوم پر سرمو دی دا هیڅ نه دی
دا مو ولیږي غاړو ته هم دا زموږ قاتل ښکاري
بس ناپوه مالیاره ما ته مه کړه د بهار کیسې
باغ کې دي نوکر سپیرو اغزیو ته سور ګل ښکاري

چیغې د افسوس چې د پردېس د خولې نه ووتې
چا ته د غم ساندي وي او چا ته به غزل ښکاري
۱۳۸۵\۲\۱۸

وچي شونډي

زړونه کلک سوه نه مري څوک د چا د غمه
کني خاوري به وای زه پخوا د غمه

چي ياري کړې د نا دان هوښيار زړګيه
خود به هيره کړې خوږه خندا د غمه
داسي ګډي وډي وايم به تر کومه
چا ته وکړم فريادونه ستا د غمه
تر خوږو خوږو خبرو دي قربان سم
کوم نن درته ترخه وينا د غمه
مرګ په خپله خوله غوښتل يوه ګناه ده
ما به هم کړې وي دا ګناه د غمه
وچي شونډي څنګه جوړي کړم خندا ته
نه يم خلاص يو شېبه اشنا د غمه
چي د کلي نه مي نه باسي صحرا ته
ګيله من به يمه خامخا د غمه

چي د ژوند غوندي وي مرګ ته مي ور پرېږدي
پردېس غوارم په دُعا وفا د غمه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هیله

د دُنيا خلکو د نظر څخه ايستلیٰ يمه
لکه د تيرو زمانو د خاورو ځلی يمه

د ژوند ساګاني حسابمه ولي مرګ نه راځي
نصيبه څنګه دي غمونو ته سپارلی يمه
بېلتونه راسه بې پروا يار مي د کلي يوسه
چي دی خند بړي زه په اوښکو لمبيدلی يمه
عشقه نور لاس راڅخه واخله څه دي وکړه په ما
هم خنديدم هم رپيدم هم ژړېدلی يمه
خپلو سوالونو ته په خپله ځوابونه وايم
د خپل يار غم کي داسي حال ته رسيدلی يمه
ای ليونتوبه بې وفا نه سي او پري مي نږدې
ډېر سوم خوشحاله چي دي ځان سره منلی يمه
عادت پښتون زړه مي پښتون زما وجدان پښتون دی
څوک چي مي نه غواړي نو کله ورغلی يمه
اوس مي پر غرونو ګرځوي مدام د سيوري غوندي
چي د اشنا لمر غوندي مخ ته دريدلی يمه

ګورته به يوسمه ارمان دي د وصال جانانه
پردېس ته نه راځي په ژوند کي پوهيدلی يمه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بيـــا پـــرمخ ســـوې پـــر يشـــانه زمـــا اوښـــکي
دومـــره مـــه ګڼـــه ارزانـــه زمـــا اوښـــکي

ســـتا د غـــم قـــافلې د بـــري زړه تـــه راغلـــې
هرکلـــي يـــې کـــړې ســـتومانه زمـــا اوښـــکي
د خپـــل کبـــر او غـــرور نـــه بـــه لاس واخلـــې
کـــه دي وليـــدې جانانـــه زمـــا اوښـــکي
دا چـــې ګـــل د يـــا ر د مـــخ ســـره ســـيالي کـــړي
ســـتا ســـيالي کـــوي بارانـــه زمـــا اوښـــکي
راتـــه لـــږ د خـــو شـــحالۍ لپـــاره پـــر ېـــږده
لا دي بـــس نـــه دي خفګانـــه زمـــا اوښـــکي
کـــه مـــې يـــا ر د خپـــل راتللـــو زيـــرى راکـــړي
بيـــا نـــه وينـــې هجرانـــه زمـــا اوښـــکي
د دردمـــن زړګـــي دردونـــو بدرګـــه کـــړې
چـــې راغلـــي تـــر ګريوانـــه زمـــا اوښـــکي

پـــه ســـلګو ســـلګو بيـــده ســـومه پردېســـه
وچـــې ســـوې نـــه ســـوي پښـــيمانه زمـــا اوښـــکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مــه ځــه نــور پــر دغــه لاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
ای زړګیــــه وفــــاداره لیونتــــوب تــــه دي نــــږدې کــــړم

د اشــنا د دیــدن وږې پــه شــوګیر بانــدي مــوړ نــه ســوې
کښــینوې مــي تــر ســهاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بــس دغــه غمونــه بــس دي خوشــحالۍ درکــوای نــه ســي
لا نــور څــه غــوارې لــه یــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه ســلګونو وعــدې نــوري یــې هــم کــړې وې رانغــی
پربېــږده پربېــږده انتظــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
کلیــوال دي راخبــر کــه ورتــه کــانې پــه لاس ورکــه
مــه مــي وژنــه بــې سنګســاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
یــو لښــکر د رقیبــانو پــه مــا هــیڅ کــولای نــه ســي
خــو دیــار خولــه کــي انکــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
بیــا مــي نــوم پــه خولــه یــاد نــه کــړې پــه مــا بــد ښــکاري ســتا کلــی
دا دی وځــم دي لــه ښــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم
پــه پښــیمانو قــدمونو بیرتــه شــاته راتــلای نــه ســم
مینــي نــه لرمــه چــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

تــه د تــورو غرونــو هــا خــوا تــه ژونــدی اوســې پردېســه
زه دي غــم کړمــه بیمــاره لیونتــوب تــه دي نــږدې کــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شپې

د یار ژوند غواړمه ویره بې له تا
موږ خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کي تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شپې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کي تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کېږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال ختېک جوړيږي
چي يې خبري دښمنانو ته سبق جوړيږي

پخوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړيږي
يارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړيږي
خدايه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هديرو باندي مارکيټ د يو احمق جوړيږي
د نورو ژوند ته اسانتيا وي برا بري سولې
موږ ته بمونه بس د يو بل په کومک جوړيږي
دښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړيږي
چي لاس وهنه د شيطان ګاونډي نه وي پکښې
په يوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړيږي
خبري ډېري سر يې يو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړيږي
ولي مو توري د دښمن په ځيګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بيا نيم ميتر په خامک جوړيږ؟

پردېسه چپ او سيږه دې وطن کي هيڅ مه وايه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړيږي

۱۳۸۴\۱۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حيرانتيا

دا هجـــران دی کـــه وصـــال دی نـــه پـــو هيـــږم
تـــن خفـــه زړه مـــي خوشـــحال دی نـــه پـــو هيـــږم

چـــي مـــي ټـــول عمـــر زړګـــی پکښـــې بنـــدي ســـو
دا يـــې زلفـــي دي کـــه جـــال دی نـــه پـــوهيږم
زمـــوږ د کلـــي کـــوڅې اورواخيســـت لمبـــه ســـو ه
کـــه پـــر ســـر د يـــار ســـور شـــال دی نـــه پـــو هيـــږم
ټولـــه شـــپه ورپســـې ژاړم چـــي را يـــاد ســـي
دا مـــي حـــال دا مـــي احـــوال دی نـــه پـــو هيـــږم
جانـــان ولـــي د رقيـــب د غـــاړي هـــار ســـو
زمـــا خـــو جـــار تـــرې ســـر او مـــال دی نـــه پـــوهيږم
دا د غـــم شـــپې د هـــر چـــا پـــر زړه تـــم ســـي
کـــه پـــر مـــا يـــو ســـاعت کـــال دی نـــه پـــوهيږم
يـــاره نـــن راتـــه صـــفا خبـــره وکـــه
زمـــا لپـــاره دي څـــه خيـــال دی نـــه پـــوهيږم

ځـــان مـــي تـــه يـــې زړه مـــي تـــه يـــې ای پردېســـه
بيـــا دي ولـــي رقيـــب ســـيال دی نـــه پـــوهيږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زمونږ جونګړي تې یو شپه را وله خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پرېښي ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یاری په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هـــر چـــا نـــه لـــري او ســـو زړه رانـــه غوښـــتنه وکـــړه
تنهـــا بـــه نـــه تېرېـــږي ژونـــد مـــا تـــرې پوښـــتنه وکـــړه

یـــا بـــه یـــو دواړه ملامـــت یـــا بـــې ګنـــاه یـــو دواړه
مـــا بـــه هـــیڅ نـــه هیـــروی تـــا چـــي یـــې ســـتاینه وکـــړه
زه یـــــې پخـــــوا لا پرهرونـــــو بانـــــدي مـــــوړ ســـــاتلم
خـــو دا دی ســـتا ســـره یـــې اوس د خـــولګۍ ژمنـــه وکـــړه
اوس بـــه پـــر یـــار ســـي را خپـــاره د حیـــرا نتیـــا رنګونـــه
ســـتا د ژړ رنـــګ زمـــا د پرهـــر کـــه یـــې لیدنـــه وکـــړه
څـــومره نـــادان وي زه دي پريښـــوولم د یـــار ســـترګو تـــه
چـــا چـــي ويشـــتلي ګـــوره چـــا یـــې درملنـــه وکـــړه
هغـــه خنـــدا چـــي اننګـــو کـــې جـــوړول ډولونـــه
زه خـــو یـــې وړی ومـــه تـــا مـــې پلټنـــه وکـــړه
غنچـــه د ګلـــو مـــي پـــه لاس کـــي انتظـــار یـــې کـــوم
راســـره بیـــا جانـــان یـــوه وعـــده اغزنـــه وکـــړه
د رقیـــب مـــخ تـــه دي راوکتـــل پـــه ډېـــره مینـــه
یـــاره دا ســـتا د شـــوخ نظـــر نـــه مـــي مننـــه وکـــړه

لیـک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیدن لاره بندوي ډېر مشکلات راکوي
د چا ګناه نه ده پرهر زړه ته حالات راکوي

د عشق بیمار یم طبیبان سول د بېلتون ملګري
د خوب خندا نه یې پرهیز کړمه غم زیات راکوي
د اشنا حُسن ورځ په ورځ زیاتېږي خوار نصیبه
کله بې ما ته د بوسې په نوم زکات راکوي
زه د بېلتون شپو کې لیکم ورته د زړه خبري
ځواب رټلی یار پر وخت د ملاقات راکوي
لکه چې زما سره تر عمره اوسیدل یې خوښ دي
یاره یادونه دي غیږ داسي په احتیاط راکوي
تا به په ژوند وي جدا کړي څو بېوسه زړونه
بېلتونه یار به زیری نن ستا د وفات راکوي
سترګي دي نه دي د هلمند سیند دی څپې نظر دي
ما ډوبوي مسکا د شونډو دي نجات راکوي

ځکه پردېس په خپل وطن کې لا پردېس اوسېږم
زموږ هر څه مفت غواړي خپل هر څه په خیرات راکوي

۱۳۸۵\۲\۲۸
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میني پت

ولـــــي رانغلــــې صــــنمه لا تــــر اوســــه
د راتلـــو دي يـــم پـــه طمعـــه لا تـــر اوســـه

ســر او مــال مــي تــر قربــان ســه چــي هــر ځــای وي
پـــت د مينـــي يـــې پالمـــه لا تـــر اوســـه
د جانـــان ســـره راځـــې ورســـره ځـــې نـــه
غمـــه پاتـــه ســـوې بـــې غمـــه لا تـــر اوســـه
پـــه زړه کلـــک دی ځـــواب نـــه ســـي رالېـــږلای
چـــي هـــر لېـــک ورتـــه لیکمـــه لا تـــر اوســـه
يـــار چـــي تللـــی دی دا ځـــو کلونـــه تېـــر ســـول
خـــوب مـــي نـــه ســـته ای عالمـــه لا تـــر اوســـه
پرهرونـــــه مـــــي د زړه پـــــر زياتېـــــدو دي
نـــا خبـــره يـــې ملهمـــه لا تـــر اوســـه
چـــي ژونـــدی يـــم مهربـــان بـــه درتـــه وايـــم
مـــړ دي نـــه يـــم د ســـتمه لا تـــر اوســـه

د پـــردېس وران کلـــی ځـــومره پـــر مـــا ګـــران دی
پـــه ورځ ځـــو ځلـــه ورځمـــه لا تـــر اوســـه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختـــره راتـــه يـــاد کـــه تيـــر زمـــان د مـــا شـــوم تـــوب
زمـــورږ خـــوار کلـــي تـــه راولـــه يـــاران د ماشـــوم تـــوب

خـــو کاشـــکي دي وای ځـــان ســـره هغـــه شـــپېږ راوړي
پـــه هـــر ســـاعت مـــي کـــړی دی ارمـــان د ماشـــوم تـــوب
دا خلـــک دي بـــې درده يـــو او بـــل پـــه کـــاڼو ولـــي
پـــر مـــوږ يـــې هـــم کورونـــه کړلـــه وران د ماشـــوم تـــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دی کيسه که
درتـــه وکـــړي هـــر افغـــان د ماشـــوم تـــوب
آخيـــر بـــه مايوســـي ورتـــه اختـــر کـــي غيـــرږه ورکـــي
چـــي قـــدر نـــه کـــړي زمـــا غونـــدي انســـان د ماشـــوم تـــوب
چـــي اوس دي پـــه جرګـــو اشـــنا تـــر کلـــي راتـــلای نـــه ســـي
زړګيـــه هغـــه ژونـــد وو پـــر جهـــان د ماشـــوم تـــوب
اختـــره زه بخښـــنه غـــواړم ډېـــر يمـــه بـــې وســـه
لمـــانځلای چـــي دي نـــه ســـمه پـــه شـــان د ماشـــوم تـــوب
کـــه زړه مـــي ورکـــی څـــه پـــروا کـــړي بيـــر تـــه بـــه يـــې راوړي
مـــا هـــم يادګـــار ســـاتلی د جانـــان د ماشـــوم تـــوب

چـــا ښـــکلي جـــامې وا غوســـتې څـــوک چـــا تـــه انتظـــار کـــړي
زه ليکمـــه پـــردېس يـــار تـــه بيـــان د ماشـــوم تـــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱

کوچنی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لاسونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه د رسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مې مات کړه تول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازي یې غمونه شوګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مې نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیر یم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مې خپل جانان ته رسوم
زه داسې ژوندون نه غواړم چې یار وي ستا په څنګ کې
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مې بې ننګي ګڼلای نه سې
یقین به دې په دې لار کې ګُمان ته رسوم
ښکارېږمه کامیابه د رقیب مقابله کې
ډیوه دې ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

۱۳۸۲\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سينګار نه کوي

ازلي حُسن دي زياتي کړی دی
مهرباني چي پر ما خوار نه کوي

به غير له تا په دې دُنيا کي بل څوک
په ژړېدو مي افتخار نه کوي

څوک چي د ګل خو شبويي نه پيژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سيږي
د پټي ميني چي اظهار نه کوي

زه ليوني وم درته ومي ويل
چي بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چي پکښي ستا دا ښکلي سترګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاســــــونه مـــــي اغـــــزو ســــــوري کــــړل
بيــــا هـــم د ګـــل څخــــه انکــــار نـــه کـــوي

مـــــور ورتـــــه ســـــتوري د اســــمان حســــابو
ښـــــکلي د خپلــــو وعـــــدو شــــمار نـــه کـــوي

د کــــــانې زړه ســــــره مـــــي مينــــــه کــــړې
خـــدای دي زمـــا مــــرګ پـــه سنګســـار نـــه کـــوي

پــــــه قـــــدمو کـــــي ورتــــــه زړه ايږدمــــــه
اشــــنا راتلـــــه پــــر دغـــــه لار نـــه کـــوي

پــــــردېس دوران د ليونتــــــوب تيـــــر کـــــړی
نـــــور بــــه پــــه ښــــکلو اعتبــــار نـــه کـــوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

تېر وختونه

څه دوران د لیونتوب وو څه خواږه وختونه تېر سول
چې له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نه خبره د خپل ځان وم چې ماشوم وم لیونی وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کې اغزی وم

نه مې غوښتل د چا بد نه په بد مې څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کې مې ثانیې وې حسابلې
نه مې دوې بې ګناه سترګې د چا غم وې ژړولې

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چې صنم راسره نه وو

چې زړګي ته مې دوو سترګو د جانان لاره پیدا کړه
زما اوښکو په کوځو کې د ګریوان لاره پیدا کړه

د وصال په خوب موړ نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تریخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیــــدن تــــول اُمیدونـــــه مـــــي د زړه څخـــــه بهـــــر ســــو ه
ټولـــــه خلـــک پـــــه ظلمونـــو د بـــــې ننګـــــه یـــــار خبـــر ســـــو ه

بـــس د ژونـــد پرلویــــه د ښـــته بـــه دي پربـــږدي پــــه غمـــو کـــي
مـــا تـــــه نـــه ښـــکاري یـــارانو حوصــــله د ښــــکلو زړو کـــي

ســـتا پــــه کلـــي کـــي مـــي تیـــر کړلــــه کلونـــه تـــه رانغلـــې
لا هـــــم هلتــــــه وم جانانــــــه تـــــر پرونـــــه تــــــه رانغلــــې

تـــا راکـــړی لویـــه خدایـــه دې دُنیـــا کـــي امانـــت ژونـــد
د نفـــرت نـــه مـــي نفـــرت دی تیـــروم پـــه محبـــت ژونـــد

د هـــر غـــم زور مـــي لیـــدلی ګرانــــه ســـتا پــــه یارانــــه کـــي
تـــه خـــو شـــحال اوســـې جانانـــه دا د غـــم پـــه زمانـــه کـــي

هـــم یـــم مینـــي ســـوځولی هـــم پـــه مینـــي کـــي لمبـــې دي
هـــم ګُمـــان یـــې پـــر ایمـــان کـــړم چـــي د مینـــي یـــې تـــوبې دي

مـــا پـــر بـــدو کـــړي ښــــه دي ځکـــه نـــن مـــي قـــدر نســـته
هـــم جانــــان رانــــه خفــــه دی هـــم د زړه مـــي صـــبر نســـته

اشــــنا ښـــکلی دی د رنګـــــه چـــا ویـــــل چـــي ملامـــت دی
پـــر وعـــدو چـــي وفـــا نـــه کـــړي دا د هـــر ښـــکلي عـــادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه څــوک چــي زمــا ځــان وو هغــه هیرکــړم د ځــان هیــر یــم
ژونــد د غــم کــوهي کــي تیرســو د خوښــۍ د کــاروان هیــر یــم

ورځ تــر بلــې غمجــن کیــږم دا د غــم پــه دُنیــاګۍ کــې
لویــه خدایــه د هــر ښــکلي نظــر مــات تــه مــي لــوګی کــې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښــکلې راســه چــي دي ښــکل کــړم ښــکلول دي ګنــاه نــه ده
لــږ مــــي زړه تــــه رانــــږدې ســــه خپلــــول دي ګنــــاه نــــه د ه

مــا تــه مــه وایــه چــي څــوک یــې زمــا د مینــي قــدر وکــه
پــــه دیــــدن پســــې دي مرمــــه راتــــه وایــــې صــــبر وکــــه

لــږ خــو ځــان تــه فکــر وکــه بــې وفــا وخــت بــې وفــا دی
تیــر وخــت بیرتــه نــه راګرځــي دا عــادت یــې لکــه ســتا دی

یــاره داســي وخــت بــه راســي تــا بــه هــم زماپــه شــان کــي
لکــه زه چــي حیــران ښــکارم تــا بــه هــم داســي حیــران کــي

دا حــالات دي زمــوږ وطــن کــي هــر څــوک ډیــر کــوي ظلمونــه
خــــزان ورژول ســــتا پــــه شــــان تنکــــي تنکــــي ګلونــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سينه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته ووايه جانانه ظلم ښه دی او که مينه
مينه نه مني هيڅکله چي سي توي د انسان وينه

خنديدلي له اوله خوا اخيردي ليوني کړم
په نازونو چي دي خپل کړم په غرور چي دي پردی کړم

ياره عمر د ګل لړدی د بهار موسم به تير سي
پته مينه ساتې ولي د اظهار موسم به تير سي

پر هغه تصوير مئين يې چي هنداره کي ځان ګورې
ای نادانه يو ځل راسه که مي خيري ګريوان ګورې

اجازه راکه جانانه چي دي ښکلي مخ ته ګورم
يا به نه يې يا به نه يم خپل نيمګړي بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پته د غه ښکلې خولګي تانده
د خپل حُسن په دوران کي پر تار تار ګريوان مي خانده

ته ظالم د وخت په شان يې ته بهار راځخه ساته
ته خولګي راځخه ساته ته اقرار راځخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

د خدای په امان

جانان په کلي کي پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله یې زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدایه ګناه مې څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وینو ته دي تږي مړه هم هیڅ نه وایي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چې زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د یو او بل نه بېل کړو
پر تا به سرې لمبې بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تر ښه دی خو چې دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پیغلې ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چې سترګي دي سي هیري رانه
مینه دي ورځ په ورځ زیاتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چېري مزدوري کومه
اوس راته هیڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه قیامت نه دی اسمان هم نړېدلی نه دی
ستوري هم هغسي رپېږي خو موږ کډه کوو

د خدای په امان تا هم د زړونو پر مالک سپارمه
وګوره اوښکي مي بهېږي خو موږ کډه کوو

کله نا کله د پردېس مزار ته پورته که لاس
یو ه شېبه مي نه هیرېږي خو موږ کډه کوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـوږ پــه کلــي کــي یــو وخــت یــو ښــکلی ځــوان وو
د هـــر چـــا د ســـترګو تـــور پـــر هـــر چـــا ګـــران وو

کلیــــوال یــــي پــــه مجلـــس نـــه مړېدلـــه
ښــــه یــــي خــــوی وو او ســــپېڅلی مســــلمان وو

هــــره ورځ د خنـــدا ډکـــه خولـــه بـــه راغـــی
هـــر ســـړی یـــې ښـــو اخـــلاق تـــه حیـــران وو

نـــه یـــې کـــړی د یـــوه غیبـــت وو بـــل تـــه
نـــه خوشـــحال د کلیوالـــو پـــه تـــاوان وو

چـــي د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پیـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــي د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــر ســـاعت بـــې د الله شـــکر ادا کـــی
چـــي ببغمـــه چـــي ژونـــدی پـــر دې جهـــان وو

فریـــادوني لـــه نیســـتۍ ځخـــه ګـــوَلـــه
هـــیڅ پیســـې ور ســـره نـــه وې پریشـــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پیـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پیســـو ســـره یـــې مینـــه ســـو لـــه زیاتـــه
ځینـــي هیـــر هغـــه د لـــوړې تیـــر زمـــان وو

بلدېنګونې د لمر وړانګو برېښَوَله
اول نه خو بیا زمونږ د کلي خان وو

تجارت یې د انسان د وینو زده کی
افغانان بې قتلول خپله افغان وو

ورسره کبر غرور سو له ملګري
هر سړی یې پر دوستۍ باندي پښیمان وو

یوه ورځ زمونږ پر کلي زلزله سوه
نور ولاړه وه د ده ښکلی بلدېنګ وران وو

بیر ته را وستی الله هغه حالت پرې
وخت که هر څومره په منده ترې روان وو

بیر ته ختمه سوه خاني مسکیني راغله
بیر ته هغسي عاجزه هغه ځوان وو

نه یې وکی سخاوت نه خیراتونه
خدای چي کړی په ده باندې امتحان وو

داخل څوک د مجلس نه لري څه وکړي
په فکرونو کي وو ډوب په غم د ځان وو

خدای پټ کړی دی عزت په عاجزۍ کي
د دې وروسته دا د ځوان پر خوله اعلان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنـــــده ســـــره لـــــويي څـــــو مره بـــــد کـــــار دی
دا زمـــــا ماشـــــوم زړګـــــی څـــــو مره نـــــادان وو

د پيســـــو مينـــــي کـــــړه لار راڅخـــــه ورکـــــه
لـــــوړه مځکـــــه مـــــي ليـــــده کښـــــته اســـــمان وو

څـــــو کلونـــــه تـــــر غرمـــــې پـــــوري بيـــــده وم
رانـــــه هيـــــر وخـــــت د لمانځـــــه او د اذان وو

دا بـــــه حـــــال وي همېشـــــه د کبرجنـــــو
دا چـــــي هـــــر څـــــه وســـــول امـــــر د ســـــبحان وو

د آزاد ژونـــــدون پـــــه قـــــدر چـــــي پـــــوه نـــــه ســـــو
اوس جهـــــان ورتـــــه وړوکـــــی يـــــو زنـــــدان وو

خدايـــــه ســـــتا تـــــر باچـــــاهي پـــــردېس قربـــــان کـــــړې
نـــــن مـــــي وليـــــدی د ژرنـــــدي آســـــېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تيرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهار پسي مدام وي خزان داسي
چي راځي دُنیا ته وي به روان داسي

پر هر حال باندي مي شکر دی خاونده
لکه تللی چي وو راغی جانان داسي

دلته ګل وو خو اوس نسته که دي یاد وي
ستا به هم تیر سي د حُسن دوران داسي

چي غلطي ارادې ور سره نه وي
سره یو ځای دي وي دوه مئینان داسي

لکه کوم عادل باچا چي پر تخت کښېني
ستا تصویر مي د زړه کور کی ودان داسي

لاس په لاس د رقیبانو مخ ته ګرځي
څومره خوند کوي سپېڅلي یاران داسي

په سیالۍ کي د رقیب چي دي کامیاب کړم
همېشه اوسې کامیاب پر جهان داسي

یم حیران ستا په زړه کي څنګه زړه دی
نه دی کلک کاڼي اشنا د بیابان داسي

چي خفه نه سې رویباره یار ته وکه
سلام داسي کلام داسي بیان داسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیدن راوړه که مې سر ځي پروا نسته
زه د میني غواړم ګټه تاوان داسي

ستا د مخ ښکلول زما د زړه ارمان وو
ستا د زړه دي خدای پوره کړي ارمان داسي

چي یې تل خندا په موږ پوري کوله
ژړیدلي دي هغه رقیبان داسي

زما نه رنګ د او ښکو هیر سو خوشحالیږه
نن مي وویل زړګي ته ګریوان داسي

ملامت نه دی بلبل چي پر مئین دی
وي کټ مټ لکه ستا شونډي ګلان داسي

ما ته ښکاري یاره دواړه لیوني سوه
چي په منډه سوه بېلتون او هجران داسي

د ښو په غشو ویشتی دي پر زړه یم
خدای دي مه کړه پر بل چا مهربان داسي

شبنم مخ مېنځي د ګل خو ځان تر جار کي
د پردېس ژوند دي تر تا سي قربان داسي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سيوري

خوب مې ليدی چې بيدېدم ستا د وربل سيوري ته
ما ويل غرمه به تېروم ستا د وربل سيوري ته

که اجازه دي وي يو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سيوري ته

يو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځيدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سيوري ته

د خدای لپاره راته مه وايه چې بيرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سيوري ته

ښکاري دُعا مې سوه قبوله د خدای در کې اشنا
ځکه خو نه سي را تلای غم ستا د وربل سيور ته

لکه چې ځوک تر وني لاندي وخوري باغ کې ميوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سيوري ته

د خواږه خوبه چا را ويښ کړمه ډېر ظلم وسو
داسي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سيوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پربـــږده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه ټـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

پــه ټــول ژونــد يــو ه شــپه بــه مــي هيــر نــه ســي
يــاره ســتا مــړاوي کاتــه بــه مــي هيــر نــه ســي

کـــه پـــه ســـرو ســـترګو ژړا درپســـې وکـــړم
پـــه ســـرو شـــونډو خند بـده بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

زه دي خپـــل کلـــي تـــه ولـــي رابللـــم
اوس تـــر مرګـــه دا کوڅـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

چـــي وصـــال کـــي دي هجـــران رابانـــدي راوســـت
اى جانانـــه هغـــه شـــپه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

زمـــا د زړه غوښـــي پـــر بـــل چـــا پېـــرزو نـــه وې
ســـتا ظلمونـــه راســـره بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

ډېـــري شـــپې بـــې پـــه يـــادونو کـــي ســـبا کـــړم
يـــار د نـــاز پـــه خـــوب بيـــده بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

اول مينـــه بيـــا رټلـــى ځـــواب راغـــى
دا بـــه هيـــر کړمـــه هغـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــــو نـــــوره یـــــاري نـــــه کـــــوم د ښـــــکلو
خپـــل زخمـــي زخمـــي سـینه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پـــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د یـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

د رقیـــــب زړه یـــــې ســـــوځلی وو بـــــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

پرېـــږده مـــا چـــې د فکرونـــو پـــه تـــال زانګـــم
بـــس پـــه هیڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

قســـمونه یـــې د مـــخ لیـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

ملامتـــه یـــم پردېســـه خـــولګۍ واخلـــه
بیـــا پـــه مینـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هیـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هر کله راسي په خندا پسرليه
پر وعده ټېنګ او با وفا پسرليه

ستا د راتلو په انتظار انتظار
غمجني شپې مو کړې سبا پسرليه

د ديدن زيری يې خوږ منو زړوته
تل دي ملګرې وي ښکلا پسرليه

خو ډېر افسوس ستا په راتلو راڅخه
اشنا د ژوند لار کړه جلا پسرليه

ښکلو ګلونو ته دي نه ګورمه
د ښکلو ميني کړم تباه پسرليه

ما کړل رنګين په اسويلو غمونه
تا کړل رنګينه دا دُنيا پسرليه

خپل دي ګلونو ته شبنم راوستی
زما دي سترګو ته ژړا پسرليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ښکارېږي بې اجله مرګی
چي بې اشنا راغلي پر ما پسرلیه

راسره یې نسته د لیدلو طاقت
د ګل پر شونډو د مسکا پسرلیه

جانان خفه سو ته هم مخ واړوه
ښه یم تنها تنها تنها پسرلیه

رنګونه تېول دي زما د یار په شان دي
هسي نه کړې دي وي غلا پسرلیه

یو څو سپېڅلي ارمانونه د زړه
سو له نیمګړي نیمه خوا پسرلیه

زما سلام ستا د ګلونو غوندي
وایه پر کلي د اشنا پسرلیه

د یار ستم که وو پردېس وژلی
قبر ته راسه خامخا پسرلیه

۱۳۸۵\۱\۲

څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پو هیږم دا سي کتل څه مانا
وار په وار مي خوا ته راتلل څه مانا

مینه چي دي درې ورځي دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چي مي خپل زړګی ساتې لري
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کي نه سو شرمینده رقیب
لاس کي چي دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چي دي تو ري ازلي دي نو
بیا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وایم چي خوب تر تا قربان کړمه
خوب کي دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مي صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړ یدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند څه دی زما لپاره غم دی غم
غم کي د انسان او سیدل څه مانا

خوله کي د اشنا چي ترنم نه سو
مه لیکه پردېسه غزل څه مانا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانیمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خـــــړ خېبــــر خـــــړي درې خــــاطر تـــــه
وا يــــم ســــلام روح د مصـــــري خــــاطر تـــــه

د بـــــې وفــــا صـــــنم جفــــا وژلـــــی
ژونــــــد يـــــي هـــــم وو ذرې خاطرتـــــه

الهــــي دا ئـــــل مــــي دُعــــا قبـــول کـــړې
چـــي ســـي رنــــا تـــوري تيــــارې خــــاطر تــــه

د ســــرو ګلونو رنــــګ بـــــه هيــــر وو ځينـــــي
يــــار چــــي بــــې شـــوندې کړلـــې ســـرې خـــاطر تــــه

چــــي پـــــه هــــر شــــعر کـــي يــــي ســـتاينه کـــړې
ورکـــــړی غـــــم هغــــــي ځيــــــرې خاطرتــــــه

د خېبــــــر تپولـــــه ســــپلني لــــوګی ســــول
ښـــکاري چـــا زلفــــي کــــړې خپــــرې خـــاطر تــــه

مــــرور وخــــت ورســـــره نــــه ســــو پخــــلا
وې پــــــه نصـــــيب کـــــي شــــوګيرې خاطرتــــه

نظـــــر يــــــي ګـــــل وو زړه وو ګــــــل ورســــــره
خــــــزان نيـــــولي وې ارې خــــــاطر تـــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې یې په ژوند خبر ته نه راتللې
مړ سو دُعا کړې که ښیرې خاطرته

د پردو مره د پرستا د ظلونو په شان
ګلان پر قبر به کړې خاطر ته

ما یې لا ښکلی مخ لیدلی نه وو
ښه راغلی وویل هدیرې خاطرته

ورته دُعا کړه د پردېس زړګیه
که د ویلو څه لرې خاطرته

۱۳۸۵\۲\۳۰
دا شعر ارواح ښاد خاطر افریدي او د هغه اشنا ته ډالۍ سوی دی

څه وو ایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــــه مـــو ســـندري پـــه ســـلګو بانـــدي بـــدلي ســـوې
دلتــــه خوشـــحالۍ وې پـــه غمـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه ډېـــري پيغلـــي کونـــډي ســـوي دي د پـــلار پـــر کـــور
دلتــــه پښـــتنې وې ليونـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه تـــاريخي اثـــار هـــر چـــا تـــر وســـه لـــوټ کړلـــه
دلتــــه کـــلا ګـــاني پـــه مورچـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه مشـــران د يـــو او بـــل پـــه ســـيالۍ ظلـــم کـــړي
دلتــــه د چـــا اوښـــکي بـــارانو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه چـــي يـــي قـــدر د پښـــتو او صـــداقت کـــړی
دلتــــه يـــي ســـيني پـــه غلبېلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه هـــر څـــه وســـول ټـــول جهـــان يـــي تماشـــه وکـــړه
دلتــــه ســـري ډولـــۍ پـــه جنـــازو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتــــه خـــو د لمرخلانـــده مـــخ لوګيـــو ونيـــوی
دلتــــه ســـپيني ورځـــي تـــورو شـــپو بانـــدي بـــدلي ســـوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وينـــي د خـــور اوښـــكي بهيـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــديرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لاســـونه وتـــړل پرديـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګيلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه يـــو لويـــه تجربـــه راســـي دتيـــر پـــه شـــان
دلتـــه كـــه بيـــا چيغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ويـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګيرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت راته کرلي ټول غمونه
په مجبور زړه مې منلي ټول غمونه

زما په شان يې بل څوک دومره قدر نه کړي
بل ځای نه ځي پوهيدلي ټول غمونه

ستا په لاس مې د ارمان جنازه باسي
ستا له خوا څخه راغلي ټول غمونه

ما سودا ورسره کړې زړه په زړه وه
جانان راکړل د خپل کلي ټول غمونه

يو پر مخ مې د رڼو اوښکو باران دی
بل پر زړه مې وريدلي ټول غمونه

دا د کاڼي غوندي زړه ته دي حيران يم
غمګين نه سو ځيني تللي ټول غمونه

نن مې ولوستله ستا د مخ کتاب کې
خوشحالي نسته ليکلي ټول غمونه

کړم ګمان چې ليوني به رانه جوړ کړي
د زړه کور کې مې ساتلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا پـــر ســـرو شـــونډو خنـــدا د خدایـــه غـــواړم
زمـــا پـــه برخـــه رســـیدلي ټـــول غمونـــه

اســـویلي ورتـــه وړمـــه د پســـرلي ســـوه
د زړه بـــڼ کـــي غوړیـــدلي ټـــول غمونـــه

راســـه خـــدای د پـــاره ځـــان ســـره یـــي یوســـه
مـــا تـــې مـــه پرېـــږده ای ښـــکلې ټـــول غمونـــه

یـــا غمونـــه قـــاتلان د اُمیـــد نـــه وای
یـــا وای ســـتا کتـــو وژلـــي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي ســـتا ســـترګي لیـــدلي نـــه وای یـــاره
یـــا مـــي نـــه وایـــې لیـــدلي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي اور د محبـــت پـــه زړه کـــي نـــه وای
یـــا پکښـــې وای ســـوځیدلي ټـــول غمونـــه

یـــا کوڅـــه کـــي دي اثـــر دی چـــي درځمـــه
یـــا ســـول مـــا بانـــدي غښـــتلي ټـــول غمونـــه

یـــا د ښـــکلو مینـــه ډکـــه ده لـــه غمـــه
یـــا یـــي مـــا تـــه رابخښـــلي ټـــول غمونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صــــــــداقت لـــــره ســـــزا ســـــته خبـــــر نـــــه وم
محبـــــــت ســـــــره تړلـــــــي ټـــــول غمونـــــــه

پـــــر تـــــار تـــــار ګريـــــوان مـــــي مـــــه خانـــــده جانانـــــه
خيـــــر کـــــه ســـــتا نـــــه کوچيـــــدلي ټـــــول غمونـــــه

ای ظالمـــــه پـــــردېس ځنګـــــه درنـــــه هيـــــر ســـــوو
ســـــتا پـــــه غـــــم يـــــې پيژنـــــدلي ټـــــول غمونـــــه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

ټګ ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کي چي دښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاڼي دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسي خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کي ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رنګا څخه یې پر هیز کړو په تیارو کي سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کي سره ورک سوو
راته ویي سوځل دواړه یو مي زړه دی بل مي تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لایي زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت راسره مل کړې تر اټکه مي وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مي د ناتوان زړګي پوره کي
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کي
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بیوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهیدم
ځکه خو خیري ګریوان ټولي دُنیا ولیدم

داسي دي وکتله نن د پردیو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د لیونیو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپیژندم

راغلي یو دُنیا ته یو امانت یو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت یو دواړه
ته به مغرور ګرځیدې او زه به نه صبریدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مي له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بیا دي هم مخ وا ړوی بې اوره وسوځیدم

آخیر چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر یو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړیدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنـــه ځنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

داځـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خو ښ کـار د هـر صیاد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

زمـــا ترځنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی يـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتیاوي د تعلـــیم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځیدو هیلـــي غلـــیم پـــوره کـــړې
زمـوږ هـر اُستاد لکـه رشـاد دی څـوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک يـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فریـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

پرېـــږدی يـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د يـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډينګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هیـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــرد ېس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړې پـــردو وطنـــه
ډ ېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمـــا يـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــې د خپـــل لاســـه دي اور اخســـتی
اســـلام آبـــاد چـــې د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

له دُنیا تللی روحاني پر دغه لار نه راځي
په دې پوهېږم بیا مې هم زړه ته قرار نه راځي
په دا سې ظلم دې جامې ورته په وینو سرې کړې
لکه پر تا چې تر قیامته د مرګ وار نه راځي

په یاد کې سلګۍ

دا حقیقت دی په وعده دی مرګی
خو ګران لحد ته ارماني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غېږې روحاني تللی دی

د انسان وینه بې ارزښته ګڼي
د وحشت زړه رابانـدې نه یخېږي
د ارمانو نو جنازې وتلې
د اُمېدونو خو نوم نه یاد پېږي
لکه ماشوم دوست دُښمن نه پیژني
د مرګ وزر لاندې مو ژوند پټېږي
دا سې ګناه روحاني نه وه کړې
چې په سزا کې یې لحد رسېږي

بې وسه او ښکې مې له سترګو څاڅي
په دې پلمه چې د زړه غم کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحق وینا یې جنازه سوه رهي
پر حقیقت یو قرباني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غیرږي روحاني تللی دی

د خپل ولس پر بېوزلیو باندي
په چیغو چیغو ژړېدی روحاني
ځان یې شریک د بل په غم کې ګڼی
چې کله مې لیدی روحاني
د سولي امن په ارمان به وو تل
د جنګ په اور کې سوځیدی روحاني
زموږ خلک ولي پر مختګ نه غواړي
دا سي به ما ته ږغیدی روحاني
چې یې په ټوله ژوند لیدلی نه وو
له هغو هم نه وو پردی روحاني

نه یې غوښتله د وطن تباهي
نه له دُنیا نه تاواني تللی دی
هلمند سلګۍ په وچو شونډو وهي
چې یې له غیرږي روحاني تللی دی

روحاني وړی به دي وي دا ارمان
چې د دوستانو ډک وطن پاته سو
د صداقت بدل یې دا سي درکي
هغه پرهر دي پر بدن پاته سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغـــه هلمنـــد چـــي يـــي ثپـــې وهلـــې
چـــي کلـــه تـــه ولاړې غمجـــن پاتـــه ســـو
اوس پـــه تصـــوير دي تنـــده نـــه مـــاتېږي
ســـتا راســـره آخيـــر ديـــدن پاتـــه ســـو
يـــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم کلـــى درنـــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــردبس پـــه دې خبـــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځـــوان پـــه مرمـــۍ د نـــاځواني تللـــى دى
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــى دى

١٣٨٧\٣\٢١

د شپې يوه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښ ســــم لـــــه داســــي ښـــکلي خوبـــه ولــــي
پــــر خولــــه د غـــم ســـلګۍ او ســــاندي راســــي

څـــــو مره اثــــر دي وو پــــه دوو ســــترګو کــــي
د ژونـــــدون لاره يــــې کـــــړه و رکــــه رانـــــه
يـــــوه خــــوږه خــــاطره خــــوب کــــي اشـــنا
شـــــپه تــــر ســــهاره يــــې کــــړه ورکــــه رانـــه
زمــــا اُميـــــد زمــــا د ژونـــــد خوشــــحالي
بــــس بــــې اختيــــاره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه
شـــــهيد ارمــــان تــــه مــــي دُعـــا زده کـــړې
خــــو تــــر مـــــزاره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه
جانانــــه دغــــه ســــتا د کلــــي کوڅــــه
پــــه څــــو څــــو واره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه
خپـــــل او پــــردي بــــه مــــي کتلــــه پکښــــې
د زړه هنــــداره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه
مــــا دي کيســــه ليکـــــل د ښــــکلو ســــترګو
پــــس لــــه تکــــراره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه
آخيــــر مجبــــوره ژړيــــدو تــــه ســــومه
بــــل هــــره چــــاره يــــې کــــړه و رکــــه رانـــه

د يـــــار د حُســــن ياغيتوبــــه ولــــي
زړګـــي مــــي ســــتا تـــر تـــاثير لانـــد ي راســـي
ويښ ســــم لـــــه داســــي ښـــکلي خوبـــه ولــــي
پــــر خولــــه د غـــم ســـلګۍ او ســــاندي راســــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونــــه و ســـوه زمـــا پـــه زړه کـــي اوســـي
يـــــار نـــا خبره دی کــــه نــــه پــــو هيـــږي
هـــــر قــــدم ږدي د زړه پــــر ســــر دا ښــــکلي
د خپــــل ښـــکلا پـــه قــــدر څــــه پـــوهيږي
شـــــونډي انکـــــار کـــــوي خـــو ســـترګي دي نــــن
پــــه زړه راکښـــــونکي اشــــاره پــــوهيږي
غــــوږ يــــي نيـــولی تـــــر ســــهاره پـــوري
ســــتوري د مينـــــي پـــه کيســــه پــــوهيږي
اوس هيــــــرول يــــــي نــــــا ممکن ګڼمـــــه
کلــــه مــــي زړه پـــــه بهانـــــه پــــوهيږي
زمـــا و مـــــرګ تــــه رقيــــب مــــه راليـــږه
پـــــه دي خبـــــره دي بانـــــه پــــوهيږي
د اوس پـــــه ښــــکلو کــــي پــــه ســــلو کــــي يـــو
ســــته پـــــه ســــپيڅلي يارانــــه پــــوهيږي
چــــه ســـتا غــــرور مــــي پــــه مجبــــوره زړګـــي
نــــور څــــه کــــوي يــــو الله (ج) ښــــه پــــوهيږي

پـــــر مـــــا رانغلــــــي ليونتوبــــــه ولـــــي
غمونــــه تـــول راپــــوري خانـــــدي راســـــي

ويښ ســـم لــــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

لکــــه شـــــبنم د ګـــــل پـــــر مــــخ بيــــده وم
لکــــه خپــــل مينــــه د ښـــــکلا ســــره وم
مــــوږ ماشـــومان وو لوبېـــدلو بـــــاغ کــــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنـــــه پـــــټ د ونـــــو خـــــوا ســـــره وم
چـــا راتـــه وويـــل ســـته سنګســـار مينـــه کـــي
حيـــــــــــران ولاړ د زړه د رزا ســــــــــــره وم
نـــــه مـــــي د مينـــــي نـــــاز ادا پيژنـــــدل
نـــــه يـــــې مـــــخ ســـــوى د ســـــزا ســـــره وم
دا خلـــــک ځـــــومره مهربـــــان ښـــــکاريدل
زه يـــــې پـــــرې ايښـــــى د اشـــــنا ســـــره وم
خـــــو شـــــپه د ســـــترګو رپ کـــــي تيـــــره ســـــو لـــــه
ســـــهار د فکـــــر او ســـــودا ســـــره وم
راســـــه دې خـــــوب تـــــه کـــــوم تعبيـــــر وركـــــوې !
غـــــاړه غـــــړې يـــــاره لـــــه تـــــا ســـــره وم

خـــــاوري ايـــــرې ســـــوې مئينتوبـــــه ولـــــي
پـــــر مـــــخ مـــــي مـــــړې اوښـــــکي ځلانـــــدي راســـــي
ويښ ســـــم لـــــه داســـــي ښـــــکلي خوبـــــه ولـــــي
پـــــر خولـــــه د غـــــم ســـــلګۍ او ســـــاندي راســـــي

انســـــانيت تـــــر ســـــرليک لانـــــدي يـــــاره
د پښـــــتنې مينـــــي ســـــوګند غـــــواړمـــــه
يـــــوه شـــــېبه د جـــــدايي چـــــي راځـــــي
پـــــه مـــــرګ خوشـــــحال يـــــم کلـــــه ژونـــــد غـــــواړمـــــه
چـــــي مـــــي د زړه کورتـــــه نفـــــرت راولـــــي
د هغـــــي ژبـــــي کـــــلام بنـــــد غـــــواړمـــــه
د محبـــــت نـــــه جـــــوړه ســـــوې دُنيـــــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینــــــي نــــــوم پکښــــــې بلنـــــد غوا ړمـــــه
کلـــــه نــــا کلـــــه مــــــي ماشــــــوم زړه وایـــــي
جانانـــــه خـــــوب دي پـــــر مړونـــــد غوا ړمـــــه
اوس یـــــا رانې تـــــه دي زړه کیـــــږي کـــــه نـــــه
د هــــو یـــا نـــه ځـــواب څرګنـــد غوا ړمـــه
کـــه ســـوې منکـــر د مینـــي ځـــم بـــه درنـــه
پـــرد بس رخصـــت لـــه تـــول هلمنـــد غوا ړمـــه

ختمــــوې زمـــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولـــــي
غـــم بـــه دي یـــاره پـــه زړه بانـــدي راســـي
ویښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پـــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلـــې را تـــه وویـــل نـــور زمـــا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګیـــه د اشـــنا دیـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې را تـه وويـل مـه را ځـه قـدم تـر شـا پرېـږده
وران مـي يادګارونـه کـه او لاره د وفـا پرېـږده
مينـه څـه تـه وايـي ښـکلې نـوم پـرې د سـودا پرېـږده
تـوکي يـي و نـه ګڼـې رښـتيا ديـدن تـه مـه را ځـه
بـس دی ای زړګيـه د اشـنا ديـدن تـه مـه را ځـه

خپلـې را تـه وويـل زمـا زړه کـې دي محبـت نسـته
ګرانـه دي يـاري ده ګرانـه جيـب کـې دي دولـت نسـته
هـر څـه پـه پيسـو دي دلتـه مينـه حقيقـت نسـته
نـن دي الله خيـر کـړي سـبا ديـدن تـه مـه را ځـه
بـس دی ای زړګيـه د اشـنا ديـدن تـه مـه را ځـه

خپلـې را تـه وويـل نـه وا کـدار دي د وربـل ګـڼم
نـه مـي خپلـولای سـې نـه دي زه دومـره اتـل ګـڼم
بـل وار چـي را ځـې همدغـه ځـای کـې دي اجـل ګـڼم
وا وره د رقيـب نـه بـې پـروا ديـدن تـه مـه را ځـه
بـس دی ای زړګيـه د اشـنا ديـدن تـه مـه را ځـه

خپلـې را تـه وويـل ای زړګيـه اوس هـو ښـيار سـولې
دا يـې نتيجـې پـه يـاری د اعتبـار سـولې
ختمـي دي پردېسـه مرحلـې د انتظـار سـولې
مـړ کـه سـوم پـه چيغـو پـه ژړا ديـدن تـه مـه را ځـه
بـس دی ای زړګيـه د اشـنا ديـدن تـه مـه را ځـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژوند مي سو تباه تا را ته خندلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

تېول د ګلستان ګلان مخ ته دي حيران سو له
پاڼي پاڼي ولويدل بې وخته خزان سو له
ستا له دې ښکلا ښکلا ياره شرميدلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

زه دي کړم ايره ايره يو نظر کا ته باندي
رحم ولي نه کوې زما بې وسه زړه باندي
ګرځم پر صحرا صحرا پاته را نه کلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

در به سم په هغه ورځ سره اور کي که لاره وي
دا ر ته به سم پو رته زه مرګ که ستا لپاره وي
وا يمه صفا صفا هر څه مي منلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

خداى دي را نه هير مه کړه اوسې مي د زړه کور کي
خداى دي تل آباد لري ته چي يې هغه کور کي
ما وکړه دُعا دُعا تا آمين ويلي دي
مه ګوره اشنا سترګي دي قاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وینـــا مـــي وا وریـــده ښــه لـــه درنـــو خلکـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــرد ېس قربـــان تـــل د هغـــو خلکـــو نـــه
څـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــــر لار دي د را تلـــــو کــــه وم وژلـــــی انتظــــار
جانانــــه بــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازديګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانــــه بــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خند يـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډيـــر يـــم ګناهکـــار
جانانــــه بــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډيـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـينه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت يـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانــــه بــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډيـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بيـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانــــه بــې وفـــا يـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې انديښـــنې مـــي ســـو لـــې زيـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشـکي سـتا پـر سـر يـې واى وژلـى پـه سنګسـار
جانانــه بــې وفــا يــو ځــل مــي را ســه تــر مــزار

اوس ســتا د لاســه ســتا د مــخ ليــدو اجــازه نســته
پــر قبــر بيــا زمــا د ژړيــدو اجــازه نســته
ماشــوم زړه دي ماشــوم غونــدي پــه خپلــه كــړه قــرار
جانانــه بــې وفــا يــو ځــل مــي را ســه تــر مــزار

تــر مرګــه رســيدلى چــي ســتا ســترګو دى ويشــتلى
دُعــا بــه ورتــه دومــره كــړې چــي ځــومره دي رټلــى
وژلــى ســتا غمونــو دى پــردېس نــه وو بيمــار
جانانــه بــې وفــا يــو ځــل مــي را ســه تــر مــزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُميد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاوار په وار پسې زياتېږي
ستا په ليدو د نظرتنده
ستا اداګاني مې خوښېږي
د خماري سترګو خاونده

چې را ته وګورې نه ګورم
طاقت دي نه لرم د سترګو
د خنجرونو نه ځان ژغورم
زړه به ساتم د بڼو غبرګو
دلته زخمي زړه نه جوړېږي
د مرهمونو لار سوه بنده

کرکه سبځې د مينې اوره
زموږ په زړونو کې بل اوسه
د اشنا نوم د زړه ټکوره
تل مې پر شونډو غزل اوسه
په رمز د مينې چې پوهېږي
ترهغو جار سه زما ژونده

نور درته هيڅ ويلای نه سم
پر ما له خپله ځانه ګرانه
کله به يو ځل در په زړه سم

دا را ته وواېه جانانه
چې تير وختونه را يادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــــود بـــــه دا ورځـــــي وي بـــــې خونـــــده

ثـــــه چـــــي کـــــوې خوښـــــه دي خپلـــــه
وخـــــت لاس تړلـــــی پـــــه لاس درکـــــړم
کاشـــــکي خبـــــر وای د اولـــــه
بـــــې وفـــــا وروســـــته دي خبـــــر کـــــړم
چـــــي زړه دي زمـــــا ســـــره اوســـــېږي
پردېســـــه مـــــه ځـــــه د هلمنـــــده

ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

لاوارپـــــه وار پســـــې زيـــــاتېږي
ســـــتا پـــــه ليـــــدو د نظرتنـــــده
ســـــتا ادا ګـــــاني مـــــي خوښـــــېږي
د خمـــــاري ســـــترګو خاونـــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دي جار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د رقيب په مخ کي يو ځل
د اشنا نداره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپينه ورځ تياره که
ټينګه غېږه راکه ياره
ته لمبه سه ما اېره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ يادونه را سره که
د غوصې منځ کي خندا دي
زما ژوند ته خاطره که
مينه پټه سا ته زړه کي
خو نازونه يې ښکاره که
بيا مي وسوځه بې اوره
بيا هغسي اشاره که

که لا زياته دي ښکلا سي
يا به ورک يا به بيمار سم

که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټینګیدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
ډېره ګرانه زندګي سوه
پنا کیږم دي له سترګو
چي بانه يې ټول جنګي سوه
د خانې دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مي سترې
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اور بل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

ملامت یمه بې حده
ډېر غلط وم پوهیدلی
پیژندل دي ځکه ګران وه
ځان مي نه وو پیژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته ورکي
نه خپل کيږي دغه ښکلی
خپل غريب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوڅو کې نه ځايېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته ووايا ست ملګرو
چا زما اشنا ليدلی ؟
عادتونه يې اغزي دي
مخ يې ګل دی غوړېدلی

که مي تللی اشنا را سي
زه به موړ په انتظا سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا ديدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د ياد باغچه مي زړه کي
ستا ديدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا څه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چليږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په ياد کي مي ځان هير دی
ستا په مينه کي جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د هلمند د سيند پر غاړه
څه خوږې کيسې د ميني
درته ياد دي که دي هير دي
د سپين مخ خبري سپيني
چي يو ځای به سره ناست وو
هغه ورځي وې رنګيني
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسان ويني

څو ځوانان يې کړه په نښه
څو يې تير کړله تر ستوني
په لمبو کي ګلاب سوځي
غوټۍ ژاړي ارمانجني
تل په يو بل پسې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونــــــــــــه دي د مړينـــــــــــي

خـــــوار زړګـــــی مـــــي پـــــه ژړا ســـــي
خـــــوار پـــــردېس څنګـــــه قـــــرار ســـــم
کـــــه دي دوې ســـــترګي پنـــــا ســـــي
ليونيـــــانو کـــــي بـــــه شـــــمار ســـــم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړيدو

چـــــي واک د ځـــــان نـــــه لـــــري
د ژونـــــد ارمـــــان نـــــه لـــــري
درد يـــــي درمـــــان نـــــه لـــــري
د هغـــــه چـــــا نـــــه را جـــــلا ســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســـــه

کـــــــه خوشـــــــحالي چيـــــــري وي
مـــــا تــــــه يـــــي را کـــــړه خدايـــــه
کـــــــه پســـــــرلي چيـــــــري وي
مـــــا تــــــه يـــــي را کـــــړه خدايـــــه
تنهـــــــي ګريـــــــوان نـــــــه لـــــــري
وطـــــــن ګـــــــلان نـــــــه لـــــــري
صـــــبر پـــــر کړونـــــو د الله ســـــه
زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســـــه

چـــــــي د پيســــــــو لپــــــاره
دُنيـــــا کــــــي ژونـــــد تيــــــر وي
د خپـــــــل فايــــــــدو لپــــــاره
دُنيـــــا کــــــي ژونـــــد تيــــــر وي
ژونــــد يــــي عنـــوان نـــــه لـــــري
چـــــي يـــــو جانـــــان نـــــه لـــــري
پــــر هغـــــو ورانــــه دا دُنيـــــا ســـــه
زړه بســـــم الله کـــــه پــــه خنــــدا ســـــه

اوس لاس ترلـــــــــــي يمــــــــــــه
پـــــــــــه زولنـــــــــــو د ازل
يـــــــو ځـــــــل بــــــه ونـــــــازېږم
پـــــــه ګـــــــل غنچــــــو د ازل
حاجـــــت بيـــــان نـــــه لـــــري
اُميــــــد تـــــاوان نـــــه لـــــري
وژړيــــــدو د خپلـــــــه لاســـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بسم الله که په خندا سه

د ښکلي مخ کتوته
نن بهانه جوړوم
د حُسن دي لمبوته
نن بهانه جوړوم
سترګي ګُمان نه لري
د ليدو توان نه لري
اوس مبارک دي د ښکلا سه
زړه بسم الله که په خندا سه

د چا نظر وخوړل
مازديګري پردېسه
د غم لښکر وخوړل
مازديګري پردېسه
رحم جهان نه لري
ګناه افغان نه لري
وطن چا ويل کربلا سه
زړه بسم الله که په خندا سه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درسره مينه کوم مه کړه ظلمونه
د ورځي ته نه را ځي د شپې خوبونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مي نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده يم نا خبره
ولي دي بند کړل پر ما خپل ديدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپي خوبونه

پوه سو له خلک يار ه زمور په مينه
چي ستا پېغور را کوي ما کړوينه
کلي ته کله را ځې تير سوه کلونه
د ورځي ته نه را ځې د شپي خوبونه

سترګي مي سرې وګوره ډېر مي ژړلي
غمګيني ښکاري کوڅې زمور د کلي
مرګ را پسي دی پرېږده دا سي خويونه
د ورځي ته نه را ځې د شپي خوبونه

د نن نه پس مي اشنا دا فيصله ده
پردېسه جنګ نه کوم يوه ګيله ده
که نه را ځې مه را ليږه سلامونه
د ورځي ته نه را ځې د شپي خوبونه
د هلمند د سيند غاړه ۱۳۸۵\۳\۲

مننه

کور دي ودان بېلتونه ښه دي کړي
چي مي اشنا نه را پر بېږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښـــار ګردونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
لـــه اننګـــو يـــي معلـــو ميږي دا ســـي
چـــي لـــه غمونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
پـــه تـــورو ســـترګو تـــور را نجـــه لګـــوي
د تورتمونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
لمبـــي د مينـــي يـــي پـــر زړه را تـــاو دي
نـــورو اورونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
يـــار مـــي د ګـــل ســـره مجلـــس خوښـــوي
د نفرتونـــو ســـره نـــه دی بلـــد

زمـــا پـــر لـــور چـــي قدمونـــه اخلـــي
ډ ېـــر يـــم خفـــه چـــي را ځـــي دې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

د زړه پرهـــر ورتـــه ښـــوولای نـــه ســـم
اشـــنا زهيـــر بـــه ســـي پريشـــانه بـــه ســـي
د خوشـــحاليو نـــه بـــه ليـــري ولاړ ســـي
پـــر خپـــل خنـــدا بانـــدي پښـــيمانه بـــه ســـي
کـــه يـــي زمـــا ســـترګو تـــه وکتلـــه
دی بـــه هـــم وژاړي ناتوانـــه بـــه ســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د خپله حاله نه خبروم
زما په غم کې ورک له ځانه به سي
زموږ د کلي حالات دا سي وايي
هديره جوړه کوڅه ورانه به سي

هر څوک اغزي پرېږدي ګلونه اخلي
هر چا را وړي دي فايدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

هغه وخت غواړم د يار سر په امان
د کلي منځ کې چې جګړه وينم
يو د خپل ژوند ارمان ته فکر وړی
ورته د بل لاس کې چاړه وينم
لمونځ په جماعت کړي د انسان غوښې خوري
زو رېږم ډېر چې دا کړه وړه وينم
زه هم له ژونده مرور ګرځمه
چې تر ځان ښکلي ځوانان مړه وينم

را کړئ خنجر ځيرم سينه د قاتل
چې يې له رحمه خالي زړه وينم

د بل د غمه چې خوندونه اخلي
خدايه هغه کړې بې پردې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بـــلاوي ولويــــدې کلـــي تـــه

مـــور د انصـــاف څخـــه بـــي برخـــي خلـــک
مـــور د انســـان د زړه احســـاس وژلـــی
مـــور پـــرې زړګـــی د خپـــل دښـمن يـــخ کـــړی
مـــور ســـکنی ورور پـــه اخـــلاص وژلـــی
مـــور د تيـــارو ســـره ژونـــدون خوښـــوو
مـــور بـــل ځـــراغ پـــه دغـــه لاس وژلـــی
زمـــور نـــازولی د دې پـــاکي خـــاوري
مـــور د پرديـــو پـــه شـــاباس وژلـــی
مـــور يرغلګـــر ســـره احتيـــاط کـــړی دی
مـــور خپـــل ولـــس دی عـــام و خـــاص وژلـــی

مـــور تـــه بـــه بيـــا څـــوک کفنونـــه اخلـــي
مـــور کـــړي خرابـــي ارادې کلـــي تـــه
د نـــازولو نـــه خوبونـــه اخلـــي
د غـــم بـــلاوي ولويـــدې کلـــي تـــه

ســـهار لـــه تـــوري شـــپې خپلواکـــه نـــه دی
پـــه غـــم لړلـــی مـــازديګر تيرېـــږي
شـــبنم ترګلـــه پـــوري نـــه ســـي را تـــلای
خـــو تـــل بـــاروت ورتـــه پـــر ســـر تيرېـــږي
کـــه يـــار مـــي دا حـــال لـــه نـــږدې و وينـــي
غـــم بـــې پـــر زړه او پـــر ځيګـــر تيرېـــږي
نـــو ځکـــه نـــه غـــواړم ديـــدن د اشـــنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــــر مـــا قیامـــت پـــر ده اختـــر تیربـــږي
بېلتونـــه تـــه بـــه ورتـــه دا ســـي وایـــې
خوشـــــحاله ژونـــــد پر دلاور تیربـــــږي

چـــي د پـــرد ېس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بیـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــــلاوي ولویـــــدې کلـــــي تـــــه

۱۳۸۷\۷\۱۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library